

Obsah

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2019/C 270/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2019/C 270/02	Věc C-458/15: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 20. června 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Saarbrücken — Německo) — v trestním řízení proti K.P. („Řízení o předběžné otázce — Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Boj proti terorismu — Omezující opatření přijatá vůči některým osobám a subjektům — Zmrazení finančních prostředků — Společný postoj 2001/931/SBZP — Článek 1 odst. 4 a 6 — Nařízení (ES) č. 2580/2001 — Článek 2 odst. 3 — Rozhodnutí Rady ponechávající organizaci na seznamu osob, skupin a subjektů zapojených do teroristických činů — Platnost“)	2
2019/C 270/03	Věc C-612/16: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 19. června 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce First-tier Tribunal (Tax Chamber)- Spojené království) — C & J Clark International Ltd v. Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs („Řízení o předběžné otázce — Antidumping — Výklad a platnost nařízení o opětovném uložení antidumpingových cel po vyhlášení rozsudku Soudního dvora o prohlášení neplatnosti — Právní základ — Zákaz zpětné účinnosti — Promlčení“)	3

2019/C 270/04	Věc C-591/17: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 18. června 2019 — Rakouská republika v. Spolková republika Německo („Nesplnění povinností státem — Články 18, 34, 56 a 92 SFEU — Právní úprava členského státu, která pro osobní motorová vozidla stanoví poplatek za užívání pozemních komunikací — Situace, kdy mohou vlastníci vozidel registrovaných v tomto členském státě uplatnit slevu na dani z provozu motorových vozidel ve výši odpovídající tomuto poplatku“)	4
2019/C 270/05	Věc C-607/17: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 19. června 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Högsta förvaltningsdomstolen- Švédsko) — Skatteverket v. Memira Holding AB („Řízení o předběžné otázce — Korporační daň — Skupina společností — Svoboda usazování — Odpočet ztrát vzniklých dceřině společností-nerezidentovi — Pojem takzvaných „konečných ztrát“— Převzetí dceřině společnosti mateřskou společností prostřednictvím fúze — Právní úprava státu sídla dceřině společnosti, která umožňuje odpočet ztrát prostřednictvím fúze pouze subjektu, kterému vznikly“)	5
2019/C 270/06	Věc C-608/17: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 19. června 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Högsta förvaltningsdomstolen — Švédsko) — Skatteverket v. Holmen AB („Řízení o předběžné otázce — Korporační daň — Skupina společností — Svoboda usazování — Odpočet ztrát vzniklých dceřině společností — Pojem „konečné ztráty“— Použití v případě vnukovské společnosti — Právní předpisy státu, jehož je mateřská společnost daňovým rezidentem, podle nichž musí být přímým vlastníkem dceřině společnosti — Právní předpisy státu, jehož je dceřině společnost daňovým rezidentem, omezující přičitatelnost ztrát a zakazující přičítat ztráty v roce, v němž dochází k likvidaci“)	6
2019/C 270/07	Věc C-660/17 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 19. června 2019 — RF v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Žaloba na neplatnost — Zaslání žaloby telefaxem — Podání originálu žaloby kanceláří Tribunálu po uplynutí lhůty — Prodlení při poštovní přepravě — Pojem „vyšší moc nebo náhoda“)	7
2019/C 270/08	Věc C-682/17: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 20. června 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Berlin- Německo) — ExxonMobil Production Deutschland GmbH v. Spolková republika Německo („Řízení o předběžné otázce — Životní prostředí — Směrnice 2003/87/ES — Systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů — Zařízení na zpracování zemního plynu — Získávání síry — „Clausův proces“— Výroba elektřiny ve vedlejším zařízení — Výroba tepla — Emise vlastního oxidu uhličitého (CO2) — Článek 2 odst. 1 — Působnost — Příloha I — Činnost „spalování paliv“— Článek 3 písm. u) — Pojem „výrobce elektřiny“— Článek 10a odst. 3 a 4 — Přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise — Rozhodnutí 2011/278/EU — Působnost — Článek 3 písm. c) — Pojem „dílní zařízení pro referenční úroveň tepla“)	7
2019/C 270/09	Věc C-1/18: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 20. června 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākā tiesa — Lotyšsko) — „Oribalt Rīga“ SIA, dříve „Oriola Rīga“ SIA v. Valsts ieņēmumu dienests („Řízení o předběžné otázce — Celní unie — Nařízení (EHS) č. 2913/92 — Článek 30 odst. 2 písm. b) a c) — Nařízení (EHS) č. 2454/93 — Článek 152 odst. 1 písm. a) a b) — Určení celní hodnoty zboží — Pojem „podobné zboží“— Léčivé přípravky — Přihlédnutí ke všem skutečnostem, které mohou mít dopad na hospodářskou hodnotu dotčeného léčivého přípravku — Lhůta 90 dnů, v níž dovážené zboží musí být prodáváno v Evropské unii — Závazná lhůta — Nezhlednění obchodních slev“)	8
2019/C 270/10	Věc C-41/18: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 19. června 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale della Campania- Itálie) — Meca Srl v. Comune di Napoli („Řízení o předběžné otázce — Veřejné zakázky — Směrnice 2014/24/EU — Článek 57 odst. 4 písm. c) a g) — Zadávání veřejných zakázek na služby — Fakultativní důvody pro vyloučení z účasti na zadávacím řízení na veřejnou zakázku — Vážné profesní pochybení zpochybňující důvěryhodnost hospodářského subjektu — Ukončení dřívější veřejné zakázky v důsledku pochybení při jejím plnění — Podání žaloby, které až do skončení soudního řízení brání veřejnému zadavateli v tom, aby posoudil porušení smlouvy“)	9

2019/C 270/11	Věc C-72/18: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 20. června 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado Contencioso-Administrativo no 1 de Pamplona- Španělsko) — Daniel Ustariz Aróstegui v. Departamento de Educación del Gobierno de Navarra („Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Sociální politika — Směrnice 1999/70/ES — Rámcová dohoda o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřená mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS — Ustanovení 4 bod 1 — Zásada zákazu diskriminace — Veřejný vzdělávací sektor — Vnitrostátní právní úprava přiznávající příplatek pouze učitelům zaměstnaným v rámci pracovního poměru na dobu neurčitou jako kariérní úředníci — Vyloučení učitelů zaměstnaných jako veřejnoprávní smluvní zaměstnanci na dobu určitou — Pojem „objektivní důvody“— Inherentní charakteristiky statusu kariérního úředníka“)	10
2019/C 270/12	Věc C-100/18: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 20. června 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Supremo — Španělsko) — Línea Directa Aseguradora SA v. Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros („Řízení o předběžné otázce — Pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel — Směrnice 2009/103/ES — Článek 3 první pododstavec — Pojem „provoz vozidel“— Věcná škoda způsobená na nemovitosti v důsledku požáru vozidla zaparkovaného v soukromé garáži této nemovitosti — Krytí povinným pojištěním“)	11
2019/C 270/13	Věc C-291/18: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 20. června 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel București — Rumunsko) — Grup Servicii Petroliere SA v. Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili („Řízení o předběžné otázce — Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) — Směrnice 2006/112/ES — Článek 148 písm. a) a c) — Osvobození od daně vztahující se na mezinárodní přepravu — Dodání samozdvížných těžebních plošin na volném moři — Pojem „lodě užívané k plavbě po volném moři“— Dosah“)	12
2019/C 270/14	Věc C-404/18: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 20. června 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Arbeidsrechtbank Antwerpen — Belgie) — Tine Vandenbon, Jamina Hakelbracht, Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen v. WTG Retail BVBA („Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Směrnice 2006/54/ES — Rovnost mezi muži a ženami — Přístup k zaměstnání a pracovní podmínky — Článek 24 — Ochrana před odvetnými opatřeními — Odmítnutí uchazečky o zaměstnání z důvodu jejího těhotenství — Pracovník, který intervenoval ve prospěch této uchazečky — Propuštění zaměstnance“)	12
2019/C 270/15	Věc C-313/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 15. dubna 2019 Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 14. února 2019 ve věci T-125/18, Associazione GranoSalus v. Komise	13
2019/C 270/16	Věc C-336/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Grondwettelijk Hof (Belgie) dne 18. dubna 2019 — Centraal Israëlitisch Consistorie van België a další., Unie Moskeeën Antwerpen VZW, Islamitisch Offerfeest Antwerpen VZW, JG, KH, Executief van de Moslims van België a další a Coördinatie Comité van Joodse Organisaties van België. Section belge du Congrès juif mondial et Congrès juif européen VZW a další v. LI, Vlaamse Regering, Gouvernement wallon, Kosher Pultry BVBA a další, Centraal Israëlitisch Consistorie van België a další a Global Action in the Interest of Animals VZW (GAIA)	15
2019/C 270/17	Věc C-360/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nizozemsko) dne 3. května 2019 — Crown Van Gelder BV v. Autoriteit Consument en Markt.	16
2019/C 270/18	Věc C-361/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nizozemsko) dne 3. května 2019 — De Ruiter vof v. Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	17
2019/C 270/19	Věc C-372/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Ondernemingsrechtbank Antwerpen (Belgie) dne 10. května 2019 — Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM) v. Weareone.World BVBA, Wecandance NV	17
2019/C 270/20	Věc C-384/19: Žaloba podaná dne 16. května 2019 — Evropská komise v. Španělské království	18

2019/C 270/21	Věc C-387/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Belgie) dne 17. května 2019 — RTS infra BVBA, Aannemingsbedrijf Norré-Behaegel v. Vlaams Gewest	19
2019/C 270/22	Věc C-388/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugalsko) dne 17. května 2019 — MK v. Autoridade Tributária e Aduaneira	20
2019/C 270/23	Věc C-392/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 21. května 2019 — VG Bild-Kunst v. Stiftung Preußischer Kulturbesitz	20
2019/C 270/24	Věc C-401/19: Žaloba podaná dne 24. května 2019 — Polská republika v. Evropský parlament a Rada Evropské unie	21
2019/C 270/25	Věc C-403/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 24. května 2019 — Société Générale SA v. Ministre de l'Action et des Comptes publics	22
2019/C 270/26	Věc C-437/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour administrative (Lucembursko) dne 31. května 2019 — État du Grand-duché de Luxembourg v. L.	23
2019/C 270/27	Věc C-441/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Den Haag, pobočka 's-Hertogenbosch (Nizozemsko) dne 12. června 2019 — TQ v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	24
2019/C 270/28	Věc C-445/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Østre Landsret (Dánsko) dne 6. června 2019 — Viasat Broadcasting UK Ltd v. TV 2/Danmark A/S, Dánské království	24
2019/C 270/29	Věc C-475/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 20. června 2019 Spolkovou republikou Německo proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 10. dubna 2019 ve věci T-229/17, Spolková republika Německo v. Evropská komise	25
2019/C 270/30	Věc C-498/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 27. června 2019 Rumunsko proti rozsudku Tribunálu (osmému senátu) vydanému dne 30. dubna 2019 ve věci T-530/18, Rumunsko v. Komise	27
Tribunál		
2019/C 270/31	Věc T-488/18: Žaloba podaná dne 17. června 2019 — XC v. Komise	29
2019/C 270/32	Věc T-236/19: Žaloba podaná dne 8. dubna 2019 — Le Comité de Douzelage de Houffalize v. Komise a EACEA ..	30
2019/C 270/33	Věc T-297/19: Žaloba podaná dne 6. května 2019 — Dragomir v. Komise	31
2019/C 270/34	Věc T-330/19: Žaloba podaná dne 31. května 2019 — PNB Banka a další v. ECB	32
2019/C 270/35	Věc T-344/19: Žaloba podaná dne 10. června 2019 — Fronta Polisario v. Rada	33
2019/C 270/36	Věc T-356/19: Žaloba podaná dne 12. června 2019 — Front Polisario v. Rada	35

2019/C 270/37	Věc T-358/19: Žaloba podaná dne 13. června 2019 — Groupe Canal + v. Komise	35
2019/C 270/38	Věc T-367/19: Žaloba podaná dne 19. června 2019 — Camerin v. Komise.....	36
2019/C 270/39	Věc T-368/19: Žaloba podaná dne 18. června 2019 — Datenlotsen Informationssysteme v. Komise	37
2019/C 270/40	Věc T-375/19: Žaloba podaná dne 20. června 2019 — Pisoni v. Parlament.....	39
2019/C 270/41	Věc T-377/19: Žaloba podaná dne 21. června 2019 — Topcart v. EUIPO — Carl International (TC CARL)	39
2019/C 270/42	Věc T-378/19: Žaloba podaná dne 21. června 2019 — Topcart v. EUIPO — Carl International (TC CARL)	40
2019/C 270/43	Věc T-379/19: Žaloba podaná dne 21. června 2019 — Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation v. EUIPO (Serviceplan)	41
2019/C 270/44	Věc T-380/19: Žaloba podaná dne 21. června 2019 — Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation v. EUIPO (Serviceplan Solutions).....	42
2019/C 270/45	Věc T-381/19: Žaloba podaná dne 21. června 2019 — adp Gauselmann v. EUIPO — Gameloft (City Mania)	43
2019/C 270/46	Věc T-382/19: Žaloba podaná dne 25. června 2019 — Turk Hava Yollari v. EUIPO — Sky (skylife)	44
2019/C 270/47	Věc T-383/19: Žaloba podaná dne 21. června 2019 — CI a další v. Parlament a Rada	45
2019/C 270/48	Věc T-385/19: Žaloba podaná dne 25. června 2019 — Mazzone v. Parlament.....	46
2019/C 270/49	Věc T-388/19: Žaloba podaná dne 28. června 2019 — Puigdemont i Casamajó a Comín i Oliveres v. Parlament ...	47
2019/C 270/50	Věc T-389/19: Žaloba podaná dne 27. června 2019 — Coppo Gavazzi v. Parlament	48
2019/C 270/51	Věc T-390/19: Žaloba podaná dne 27. června 2019 — Muscardini v. Parlament	50
2019/C 270/52	Věc T-391/19: Žaloba podaná dne 27. června 2019 — Vinci v. Parlament	50
2019/C 270/53	Věc T-392/19: Žaloba podaná dne 27. června 2019 — Mantovani v. Parlament	51
2019/C 270/54	Věc T-400/19: Žaloba podaná dne 28. června 2018 — Iccrea Banca v. SRB	52

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2019/C 270/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 263, 5.8.2019

Dřívější publikace

Úř. věst. C 255, 29.7.2019

Úř. věst. C 246, 22.7.2019

Úř. věst. C 238, 15.7.2019

Úř. věst. C 230, 8.7.2019

Úř. věst. C 220, 1.7.2019

Úř. věst. C 213, 24.6.2019

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 20. června 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Saarbrücken — Německo) — v trestním řízení proti K.P.

(Věc C-458/15) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Boj proti terorismu — Omezující opatření přijatá vůči některým osobám a subjektům — Zmrazení finančních prostředků — Společný postoj 2001/931/SBZP — Článek 1 odst. 4 a 6 — Nařízení (ES) č. 2580/2001 — Článek 2 odst. 3 — Rozhodnutí Rady ponechávající organizaci na seznamu osob, skupin a subjektů zapojených do teroristických činů — Platnost“)

(2019/C 270/02)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Saarbrücken

Účastník původního trestního řízení

K.P.

Výrok

1) Přezkum předběžné otázky neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost:

— rozhodnutí Rady 2007/445/ES ze dne 28. června 2007, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a zrušují rozhodnutí 2006/379/ES a 2006/1008/ES;

— rozhodnutí Rady 2007/868 ze dne 20. prosince 2007, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje rozhodnutí 2007/445/ES;

- rozhodnutí Rady 2008/583/ES ze dne 15. července 2008, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje rozhodnutí 2007/868/ES, a
  - rozhodnutí Rady 2009/62/ES ze dne 26. ledna 2009, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje rozhodnutí 2008/583/ES.
- 2) Nařízení Rady (ES) č. 501/2009 ze dne 15. června 2009, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje rozhodnutí 2009/62/ES, je neplatné v rozsahu, v němž byli Tygři osvobození tamilského řlamu tímto nařízením ponecháni na seznamu podle čl. 2 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 2580/2001 ze dne 27. prosince 2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu.

(¹) Úř. věst. C 354, 26.10.2015.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 19. června 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce First-tier Tribunal (Tax Chamber)- Spojené království) — C & J Clark International Ltd v. Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Věc C-612/16) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Antidumping — Výklad a platnost nařízení o opětovném uložení antidumpingových cel po vyhlášení rozsudku Soudního dvora o prohlášení neplatnosti — Právní základ — Zákaz zpětné účinnosti — Promlčení“)

(2019/C 270/03)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: C & J Clark International Ltd

Žalovaný: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Výrok

- 1) Přezkum otázek platnosti, jež byly položeny Soudnímu dvoru, neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/1395 ze dne 18. srpna 2016 o opětovném uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a vyráběné společnostmi Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd., Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd., Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd., Wei Hao Shoe Co. Ltd., Wei Hua Shoe Co. Ltd. a Win Profile Industries Ltd, o konečném výběru uloženého prozatímního cla a o provedení rozsudku Soudního dvora ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14, ani platnost prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/1647 ze dne 13. září 2016 o opětovném uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Vietnamu a vyráběné společnostmi Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co Ltd, společností Freetrend Industrial Ltd. a její společností ve spojení Freetrend Industrial

A (Vietnam) Co, Ltd. a dále společnostmi Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co, Ltd, Golden Top Company Co., Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd., Tripos Enterprise Inc. a Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd, o konečném výběru uloženého prozatímního cla a o provedení rozsudku Soudního dvora ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14.

- 2) Režim promlčení podle čl. 221 odst. 3 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2700/2000 ze dne 16. listopadu 2000, se uplatní na výběr antidumpingových cel uložených prováděcími nařízeními, která jsou uvedena v bodě 1 výroku tohoto rozsudku.

(¹) Úř. věst. C 38, 6.2.2017.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 18. června 2019 — Rakouská republika v. Spolková republika Německo

(Věc C-591/17) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Články 18, 34, 56 a 92 SFEU — Právní úprava členského státu, která pro osobní motorová vozidla stanoví poplatek za užívání pozemních komunikací — Situace, kdy mohou vlastníci vozidel registrovaných v tomto členském státě uplatnit slevu na dani z provozu motorových vozidel ve výši odpovídající tomuto poplatku“)

(2019/C 270/04)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Rakouská republika (zástupci: G. Hesse, J. Schmoll a C. Drexel, zmocněnci)

Žalovaná: Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze a S. Eisenberg, zmocněnci, ve spolupráci a C. Hillgruberem, Rechtsanwalt)

Vedlejší účastník podporující žalobkyni: Nizozemské království (zástupci: J. Langer, J.M. Hoogveld a M. Bulterman, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalovanou: Dánské království (zástupci: Nymann-Lindegren a M. Wolff, zmocněnci)

Výrok

- 1) Spolková republika Německo tím, že pro osobní motorová vozidla zavedla poplatek za užívání pozemních komunikací a zároveň pro vlastníky vozidel registrovaných v Německu stanovila slevu na dani z provozu motorových vozidel ve výši přinejmenším odpovídající částce uhrazeného poplatku, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 18, 34, 56 a 92 SFEU.
- 2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.

- 3) Spolková republika Německo nahradí tři čtvrtiny nákladů řízení vynaložených Rakouskou republikou a ponese vlastní náklady řízení.
- 4) Rakouská republika ponese čtvrtinu vlastních nákladů řízení.
- 5) Nizozemské království a Dánské království ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 402, 27.11.2017.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 19. června 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Högsta förvaltningsdomstolen- Švédsko) — Skatteverket v. Memira Holding AB

(Věc C-607/17) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Korporační daň — Skupina společností — Svoboda usazování — Odpočet ztrát vzniklých dceřině společností-nerezidentovi — Pojem takzvaných „konečných ztrát“ — Převzetí dceřině společností mateřskou společností prostřednictvím fúze — Právní úprava státu sídla dceřině společnosti, která umožňuje odpočet ztrát prostřednictvím fúze pouze subjektu, kterému vznikly“)

(2019/C 270/05)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Högsta förvaltningsdomstolen

Účastníci původního řízení

Žalobce: Skatteverket

Žalovaný: Memira Holding AB

Výrok

- 1) Pro účely posouzení konečné povahy ztrát dceřině společnosti-nerezidenta ve smyslu bodu 55 rozsudku ze dne 13. prosince 2005, Marks & Spencer (C 446/03, EU:C:2005:763) není relevantní okolnost, že členský stát sídla dceřině společnosti neumožňuje převést v případě fúze ztráty z jedné společnosti na jinou osobu povinnou k dani, přestože je takový převod upraven členským státem sídla mateřské společnosti v případě fúze mezi společnostmi-rezidenty, ledaže mateřská společnost prokáže, že nemůže využít tyto ztráty tak, aby byly zejména prostřednictvím převodu dceřině společnosti daňově zohledněny třetí osobou v budoucích zdaňovacích obdobích.
- 2) V případě, že by byla okolnost uvedená v první otázce relevantní, není třeba zohlednit skutečnost, že ve státě sídla dceřině společnosti neexistuje žádný jiný subjekt, který by mohl odečíst tyto ztráty v případě fúze, kdyby byl takový odpočet povolen.

(¹) Úř. věst. C 5, 8.1.2018.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 19. června 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Högsta förvaltningsdomstolen — Švédsko) — Skatteverket v. Holmen AB

(Věc C-608/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Korporační daň — Skupina společností — Svoboda usazování — Odpočet ztrát vzniklých nerezidentní dceřiné společnosti — Pojem „konečné ztráty“ — Použití v případě vnukovské společnosti — Právní předpisy státu, jehož je mateřská společnost daňovým rezidentem, podle nichž musí být přímým vlastníkem dceřiné společnosti — Právní předpisy státu, jehož je dceřiná společnost daňovým rezidentem, omezující přičitatelnost ztrát a zakazující přičítat ztráty v roce, v němž dochází k likvidaci“)

(2019/C 270/06)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Högsta förvaltningsdomstolen

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Skatteverket

Odpůrkyně: Holmen AB

Výrok

- 1) Pojem „konečné ztráty“ nerezidentní dceřiné společnosti ve smyslu bodu 55 rozsudku ze dne 13. prosince 2005, Marks & Spencer (C-446/03, EU:C:2005:763), se nevztahuje na vnukovskou společnost, ledaže všechny společnosti stojící mezi mateřskou společností, která žádá o daňovou úlevu pro skupinu, a vnukovskou společností, které vznikly ztráty, jež lze považovat za konečné, jsou daňovými rezidenty téhož členského státu.
- 2) Pro účely posouzení konečnosti ztrát nerezidentní dceřiné společnosti ve smyslu bodu 55 rozsudku ze dne 13. prosince 2005, Marks & Spencer (C-446/03, EU:C:2005:763), není rozhodující skutečnost, že členský stát dceřiné společnosti neumožňuje převést ztráty jedné společnosti na jinou osobu povinnou k dani v roce, v němž probíhá likvidace, ledaže mateřská společnost prokáže, že tyto ztráty nemůže uplatnit mimo jiné tak, že je třetí osoba může prostřednictvím převodu zohlednit v budoucích zdaňovacích obdobích.
- 3) V případě, že bude relevantní okolnost popsána v bodě 2 tohoto výroku, není rozhodující, do jaké míry právní předpisy státu dceřiné společnosti, jíž vznikly ztráty, které lze považovat za konečné, vedly k tomu, že část těchto ztrát nemohla být započtena na běžný zisk ztrátové dceřiné společnosti nebo na zisk jiného subjektu téže skupiny.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 5, 8.1.2018.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 19. června 2019 — RF v. Evropská komise(Věc C-660/17 P) ⁽¹⁾**(„Kasační opravný prostředek — Žaloba na neplatnost — Zaslání žaloby telefaxem — Podání originálu žaloby kanceláři Tribunálu po uplynutí lhůty — Prodlžení při poštovní přepravě — Pojem „vyšší moc nebo náhoda““)**

(2019/C 270/07)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: RF (zástupce: K. Komar-Komarowski, radca prawny)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: J. Szczodrowski, G. Meessen a I. Rogalski, zmocněnci)

Výrok

- 1) Návrh na přijetí nových důkazů se zamítá.
- 2) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 3) RF ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 190, 4.6.2018.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 20. června 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Berlin- Německo) — ExxonMobil Production Deutschland GmbH v. Spolková republika Německo(Věc C-682/17) ⁽¹⁾**(„Řízení o předběžné otázce — Životní prostředí — Směrnice 2003/87/ES — Systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů — Zařízení na zpracování zemního plynu — Získávání síry — „Clausův proces“ — Výroba elektřiny ve vedlejším zařízení — Výroba tepla — Emise vlastního oxidu uhličitého (CO₂) — Článek 2 odst. 1 — Působnost — Příloha I — Činnost „spalování paliv“ — Článek 3 písm. u) — Pojem „výrobce elektřiny“ — Článek 10a odst. 3 a 4 — Přechnodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise — Rozhodnutí 2011/278/EU — Působnost — Článek 3 písm. c) — Pojem „dílčí zařízení pro referenční úroveň tepla““)**

(2019/C 270/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Berlin

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: ExxonMobil Production Deutschland GmbH

Žalovaná: Spolková republika Německo

Výrok

- 1) Článek 3 písm. u) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Unii a o změně směrnice Rady 96/61/ES, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/29/ES ze dne 23. dubna 2009, musí být vykládán v tom smyslu, že takové zařízení, jako je zařízení dotčené ve věci v původním řízení, které vyrábí v rámci své činnosti „spalování paliv v zařízeních, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon je vyšší než 20 [megawattů (MW)]“, uvedené v příloze I této směrnice, elektřinu určenou především pro vlastní potřeby, musí být považováno za „výrobce elektřiny“ ve smyslu tohoto ustanovení, pokud toto zařízení jednak zároveň vykonává výrobní činnost, která nespadá do této přílohy, a jednak průběžně za úplatu poskytuje část, byť malou, vyrobené elektřiny do veřejné elektrické rozvodné sítě, ke které musí být uvedené zařízení z technických důvodů trvale připojeno.
- 2) Článek 3 písm. c) rozhodnutí Komise 2011/278/EU ze dne 27. dubna 2011, kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice 2003/87, musí být vykládán v tom smyslu, že takové zařízení, jako je zařízení dotčené ve věci v původním řízení, v rozsahu, v němž musí být považováno za „výrobce elektřiny“ ve smyslu čl. 3 písm. u) směrnice 2003/87, nemá nárok na přidělení bezplatných povolenek na emise pro teplo vyrobené v rámci své činnosti „spalování paliv v zařízeních, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon je vyšší než 20 \$2W“, uvedené v příloze I této směrnice, pokud se toto teplo používá pro jiné účely než výrobu elektřiny, jelikož takové zařízení nesplňuje podmínky stanovené v čl. 10a odst. 4 až 8 uvedené směrnice.

(¹) Úř. věst. C 112, 26.3.2018.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 20. června 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākā tiesa — Lotyšsko) — „Oribalt Rīga“ SIA, dříve „Oriola Rīga“ SIA v. Valsts ieņēmumu dienests

(Věc C-1/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Celní unie — Nařízení (EHS) č. 2913/92 — Článek 30 odst. 2 písm. b) a c) — Nařízení (EHS) č. 2454/93 — Článek 152 odst. 1 písm. a) a b) — Určení celní hodnoty zboží — Pojem „podobné zboží“ — Léčivé přípravky — Přihlédnutí ke všem skutečnostem, které mohou mít dopad na hospodářskou hodnotu dotčeného léčivého přípravku — Lhůta 90 dnů, v níž dovážené zboží musí být prodáváno v Evropské unii — Závazná lhůta — Nezohlednění obchodních slev“)

(2019/C 270/09)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākā tiesa

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: „Oribalt Rīga“ SIA, dříve „Oriola Rīga“ SIA

Odpůrkyně: Valsts ieņēmumu dienests

Výrok

- 1) Článek 30 odst. 2 písm. b) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 82/97 ze dne 19. prosince 1996, musí být vykládán v tom smyslu, že jestliže je celní hodnota takového zboží, jako jsou léčivé přípravky dotčené ve věci v původním řízení, vypočítána na základě odvozující metody stanovené v tomto ustanovení, příslušná vnitrostátní celní správa musí k identifikaci „podobného zboží“ zohlednit všechny relevantní skutečnosti, jako je příslušné složení tohoto zboží, jeho nahraditelnost s ohledem na jeho účinky a jeho obchodní zaměnitelnost, přičemž provede věcné posouzení se zohledněním všech skutečností, které mohou mít dopad na skutečnou hospodářskou hodnotu uvedeného zboží, včetně postavení dováženého zboží a jeho výrobce na trhu.
- 2) Článek 152 odst. 1 písm. b) nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení č. 2913/92, musí být vykládán v tom smyslu, že k určení jednotkové ceny dováženého zboží podle metody stanovené v čl. 30 odst. 2 písm. c) nařízení č. 2913/92, ve znění nařízení č. 82/97, je lhůta 90 dní, v níž musí být dovážené zboží prodáváno v Evropské unii, stanovená v čl. 152 odst. 1 písm. b) nařízení č. 2454/93, závaznou lhůtou.
- 3) Článek 30 odst. 2 písm. c) nařízení č. 2913/92, ve znění nařízení č. 82/97, musí být vykládán v tom smyslu, že slevy z prodejní ceny dováženého zboží nemohou být při určení celní hodnoty tohoto zboží na základě tohoto ustanovení zohledněny.

(¹) Úř. věst. C 104, 19.3.2018.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 19. června 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale della Campania- Itálie) — Meca Srl v. Comune di Napoli

(Věc C-41/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Veřejné zakázky — Směrnice 2014/24/EU — Článek 57 odst. 4 písm. c) a g) — Zadávání veřejných zakázek na služby — Fakultativní důvody pro vyloučení z účasti na zadávacím řízení na veřejnou zakázku — Vážné profesní pochybení zpochybňující důvěryhodnost hospodářského subjektu — Ukončení dřívější veřejné zakázky v důsledku pochybení při jejím plnění — Podání žaloby, které až do skončení soudního řízení brání veřejnému zadavateli v tom, aby posoudil porušení smlouvy“)

(2019/C 270/10)

Jednací jazyk: italsština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale della Campania

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Meca Srl

Žalované: Comune di Napoli

za přítomnosti: Sirio Srl

Výrok

Článek 57 odst. 4 písm. c) a g) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle které podání žaloby proti rozhodnutí o ukončení smlouvy na veřejnou zakázku přijatému veřejným zadavatelem z důvodu závažných nedostatků při jejím plnění, zabraňuje veřejnému zadavateli, který vyhledává nové zadávací řízení, aby ve stadiu výběru uchazečů jakkoli posoudil spolehlivost hospodářského subjektu, jehož se toto ukončení týká.

(¹) Úř. věst. C 142, 23.4.2018.

**Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 20. června 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
Juzgado Contencioso-Administrativo no 1 de Pamplona- Španělsko) — Daniel Ustariz Aróstegui v.
Departamento de Educación del Gobierno de Navarra**

(Věc C-72/18) (¹)

(„Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Sociální politika — Směrnice 1999/70/ES — Rámcová dohoda o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřená mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS — Ustanovení 4 bod 1 — Zásada zákazu diskriminace — Veřejný vzdělávací sektor — Vnitrostátní právní úprava přiznávající příplatek pouze učitelům zaměstnaným v rámci pracovního poměru na dobu neurčitou jako kariérní úředníci — Vyloučení učitelů zaměstnaných jako veřejnoprávní smluvní zaměstnanci na dobu určitou — Pojem „objektivní důvody“ — Inherentní charakteristiky statusu kariérního úředníka“)

(2019/C 270/11)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona

Účastníci původního řízení

Žalobce: Daniel Ustariz Aróstegui

Žalované: Departamento de Educación del Gobierno de Navarra

Výrok

Ustanovení 4 bod 1 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, uzavřené dne 18. března 1999, která je obsažena v příloze směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, musí být vykládáno v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená v původním řízení, která vyhrazuje příplatek k odměně učitelům zaměstnaným v pracovním poměru na dobu neurčitou jako kariéerní úředníci, a tedy ho neumožňuje přiznat mj. učitelům zaměstnaným jako veřejnoprávní smluvní zaměstnanci na dobu určitou, pokud odpracování určité doby představuje jedinou podmínku přiznání uvedeného příplatku.

(¹) Úř. věst. C 161, 7.5.2018.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 20. června 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Supremo — Španělsko) — Línea Directa Aseguradora SA v. Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros

(Věc C-100/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel — Směrnice 2009/103/ES — Článek 3 první pododstavec — Pojem „provoz vozidel“ — Věcná škoda způsobená na nemovitosti v důsledku požáru vozidla zaparkovaného v soukromé garáži této nemovitosti — Krytí povinným pojištěním“)

(2019/C 270/12)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Línea Directa Aseguradora SA

Žalovaný: Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros

Výrok

Článek 3 první pododstavec směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/103/ES ze dne 16. září 2009 o pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontrole povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění musí být vykládán v tom smyslu, že pod pojem „provoz vozidel“, který je uveden v tomto ustanovení, spadá taková situace, jako je ta, o kterou se jedná ve věci v původním řízení, v níž začalo hořet vozidlo užívané v souladu s jeho funkcí dopravního prostředku zaparkované v soukromé garáži budovy, čímž vyvolalo požár, jehož příčinou byl elektrický systém tohoto vozidla, který způsobil škody na této budově, ačkoli se uvedené vozidlo více než 24 hodin před vznikem požáru nepohybovalo.

(¹) Úř. věst. C 161, 7. 5. 2018.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 20. června 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel București — Rumunsko) — Grup Servicii Petroliere SA v. Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Věc C-291/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) — Směrnice 2006/112/ES — Článek 148 písm. a) a c) — Osvobození od daně vztahující se na mezinárodní přepravu — Dodání samozdvížných těžebních plošin na volném moři — Pojem „lodě užívané k plavbě po volném moři“ — Dosah“)

(2019/C 270/13)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel București

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Grup Servicii Petroliere SA

Žalovaní: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Výrok

Článek 148 písm. a) a c) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládán v tom smyslu, že výraz „lodě užívané k plavbě po volném moři“, v tomto ustanovení obsažený, se neuplatní na dodání takových plovoucích zařízení, jako jsou samozdvížné těžební plošiny na volném moři takového druhu jako plošiny, o něž jde ve věci u původním řízení, které jsou převážně používány v nepohyblivém stavu k těžbě ložisek uhlovodíků na volném moři.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 259, 23.7.2018.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 20. června 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Arbeidsrechtbank Antwerpen — Belgie) — Tine Vandebon, Jamina Hakelbracht, Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen v. WTG Retail BVBA

(Věc C-404/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Směrnice 2006/54/ES — Rovnost mezi muži a ženami — Přístup k zaměstnání a pracovní podmínky — Článek 24 — Ochrana před odvetnými opatřeními — Odmítnutí uchazečky o zaměstnání z důvodu jejího těhotenství — Pracovník, který intervenoval ve prospěch této uchazečky — Propuštění zaměstnance“)

(2019/C 270/14)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Arbeidsrechtbank Antwerpen

Účastníci původního řízení

Žalobci: Tine Vandenbon, Jamina Hakelbracht, Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen

Žalovaná: WTG Retail BVBA

Výrok

Článek 24 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, podle níž v situaci, ve které určitá osoba, která se považuje za oběť diskriminace na základě pohlaví, podala stížnost, je pracovník, který ji v této souvislosti podpořil, chráněn před odvetnými opatřeními ze strany zaměstnavatele pouze tehdy, pokud se jako svědek účastnil prošetřování této stížnosti a jeho svědectví splňuje formální požadavky stanovené v uvedené právní úpravě.

(¹) Úř. věst. C 311, 3.9.2018.

Kasační opravný prostředek podaný dne 15. dubna 2019 Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 14. února 2019 ve věci T-125/18, Associazione GranoSalus v. Komise

(Věc C-313/19 P)

(2019/C 270/15)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel): Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) (zástupce: G. Dalfino, avvocato)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1. Kasační opravný prostředek podaný proti usnesení Tribunálu vychází z porušení čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU a článku 47 Listiny základních práv Evropské unie, ve spojení s články 6 a 13 Evropské úmluvy o lidských právech.
2. Navrhovatel především namítá porušení čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU tím, že Tribunál nezohlednil skutečnost, že Associazione GranoSalus má aktivní legitimaci z titulu individuální legitimace jeho členů, a tudíž se jej napadené prováděcí nařízení (EU) 2017/2324 „osobně a bezprostředně dotýká“ jakožto „nařizovací akt, jenž se jej bezprostředně dotýká a nevyžaduje přijetí prováděcích opatření“.

V tomto ohledu Associazione tvrdilo, že se Tribunál dopustil při uplatňování uvedeného ustanovení chyb tím, že shledal, že podmínka osobního dotčení nebyla splněna, neboť „napadený akt se údajně dotýká některých členů žalobce právě v jejich obecném postavení spotřebitelů a občanů Unie“ (bod 57 usnesení).

Takováto kvalifikace členů navrhovatele GranoSalus je však chybná s ohledem na stanovky tohoto sdružení, jež svěčují členům a potažmo Associazione roli nositelů a podpůrců zájmu na ochraně spotřebitelů a zemědělských producentů prostřednictvím zejména provádění akcí, „jejichž cílem je boj zejména na unijní úrovni proti případnému zvyšování prahových hodnot u mykotoxinů a dalších látek znečišťujících životní prostředí, za účelem ochrany zdraví spotřebitelů, a především dětí“.

Vzhledem k tomu, že byla splněna podmínka osobního dotčení a tato podmínka je kumulativní ve vztahu k podmínce bezprostředního dotčení, Tribunál pochybil, když při svém rozhodnutí tyto skutečnosti nezohlednil.

3. Associazione dále tvrdilo, že usnesení Tribunálu je chybné v tom smyslu, že, Tribunál nepovažoval podmínku bezprostředního dotčení, jejíž splnění je nezbytné pro přípustnost ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce poslední části věty SFEU, za splněnou, z důvodů údajné existence vnitrostátních prováděcích opatření k napadenému nařízení (EU) 2017/2324, když své rozhodnutí v tomto směru odůvodnil pravomocí k „obnovení povolení k uvedení přípravků na ochranu rostlin, které obsahují účinnou látku glyfosát, na trh, udělených členskými státy [...]“, přičemž takováto opatření představují „[...] prováděcí opatření k napadenému aktu ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce poslední části věty SFEU“ (body 84 a 85 napadeného usnesení).

Vady tohoto posouzení vyplývají ze skutečnosti, prokázané v aktech, že členský stát, v němž má sídlo Associazione a její členové (Itálie), provedl nařízení 2017/2324 sdělením ministerstva zdravotnictví ze dne 19. prosince 2017, které stanovilo prosté obnovení povolení účinné látky glyfosát na období nepřesahující pět let, přičemž zároveň prodloužilo platnost povolení pro přípravky na ochranu rostlin obsahující glyfosát až do 15. prosince 2022, bez jakéhokoli diskrečního posouzení týkajícího se technických požadavků stanovených v přílohách I a II nařízení 2017/2324.

Associazione v tomto ohledu tvrdilo, že i kdyby ministerské sdělení ze dne 19. prosince 2017 bylo považováno za prováděcí opatření, Tribunál nezohlednil skutečnost, že toto sdělení nelze napadnout žalobou u vnitrostátních soudů, neboť to vylučují italské právní předpisy a příslušná judikatura [Consiglio di Stato (Státní rada), rozsudek č. 6243 ze dne 9. listopadu 2005].

4. Associazione proto napadá usnesení z důvodu porušení čl. 263 čtvrtého pododstavce poslední části věty SFEU tím, že nebyl zohledněn předmět sporu vymezený v návrhu na zahájení řízení. V tomto ohledu uvádí, že Tribunál nezohlednil, že bezprostřední účinek napadeného nařízení na Associazione, a tudíž i na jeho členy, vyplývá z karcinogenního potenciálu účinné látky glyfosát (viz posudek Mezinárodní agentury pro výzkum rakoviny zveřejněný dne 20. března 2015, který nebyl zohledněn v napadeném nařízení 2017/2324), k jejímuž povolení má výlučnou pravomoc Evropská unie a nepodléhá povolení ze strany členských států, a to proto, že vnitrostátní povolení přípravku na ochranu rostlin nezahrnuje žádné posouzení ohledně účinné látky glyfosát, která již byla povolena „na vstupu“ Evropskou unií, což vylučuje pravomoc italského státu k povolení nebo nepovolení uvedení přípravků na ochranu rostlin na trh s odkazem na účinnou látku glyfosát. V této věci tedy Tribunál posoudil podmínky stanovené v čl. 263 čtvrtém pododstavci poslední části věty SFEU, aniž zohlednil tvrzení uplatněná v rámci sporu, a sice že se zbytky glyfosátu vyskytují v podzemních vodách, v potravinách (těstoviny) a v půdě, čímž vzniká újma, kterou uvedení takovéto látky na trh způsobuje území, občanům členských států a zájmům, které hájí Associazione a prostřednictvím něj jeho členové.

Tribunál proto měl posoudit dotčení ve smyslu uvedeného článku 263 s ohledem na tuto okolnost a ustanovení stanov GranoSalus, jakož i na postavení jeho členů, což v usnesení neprovedl.

5. S ohledem na výše uvedené Associazione zpochybňuje výklad čl. 263 čtvrtého pododstavce poslední části věty SFEU provedený soudem prvního stupně, který vedl k popření jeho obsahu a zmaření zájmů evropského normotvůrce. V tomto ohledu lze odkázat na úvahy vyjádřené generálními advokáty v několika věcech (viz zejména stanovisko generálního advokáta ve věci C-456/13 P; stanovisko generálního advokáta ve věci C-583/11 P; stanovisko generálního advokáta ve spojených věcech C-622/16 P až C-624/16 P), podle nichž by takovýto restriktivní výklad vedl k tomu, že by článek 263 SFEU byl zbaven smyslu a konkrétního účinku.

S ohledem na výše uvedené Associazione tvrdí, že výklad čl. 263 čtvrtého pododstavce poslední části věty SFEU, který byl podán v napadeném usnesení, je ve zjevném rozporu s článkem 47 Listiny základních práv [„Každý, jehož práva a svobody zaručené právem Unie byly porušeny, má za podmínek stanovených tímto článkem právo na účinné prostředky nápravy před soudem. Každý má právo, aby jeho věc byla spravedlivě (...) projednána (...)“], článkem 6 (Právo na spravedlivý proces) a článkem 13 (Právo na účinné opravné prostředky) Evropské úmluvy o lidských právech, což brání předpokládané možnosti obrátit se na Tribunál z důvodu bezprostředního dotčení v takovémto případě a neodůvodněně poškozuje systém ochrany práv zavedený unijním právním řádem.

Návrhová žádání

Associazione GranoSalus navrhuje, aby Soudní dvůr zrušil usnesení Tribunálu ve věci T-125/18 — v němž prohlásil žalobu za nepřipustnou a odmítl aktivní legitimaci členů Associazione jednak z důvodu údajného nedostatku osobního dotčení těchto členů napadeným nařízením, a jednak z důvodu existence vnitrostátních prováděcích opatření, jež vylučují též bezprostřední dotčení — a tudíž prohlásil žalobu na neplatnost prováděcího nařízení (UE) 2017/2324, jakož i v ní uvedené návrhy, včetně důkazních návrhů, za přípustné a vrátil věc Tribunálu k rozhodnutí ve věci samé.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Grondwettelijk Hof (Belgie) dne 18. dubna 2019 — Centraal Israëlitisch Consistorie van België a další, Unie Moskeeën Antwerpen VZW, Islamitisch Offerfeest Antwerpen VZW, JG, KH, Executief van de Moslims van België a další a Coördinatie Comité van Joodse Organisaties van België. Section belge du Congrès juif mondial et Congrès juif européen VZW a další v. LI, Vlaamse Regering, Gouvernement wallon, Kosher Pultry BVBA a další, Centraal Israëlitisch Consistorie van België a další a Global Action in the Interest of Animals VZW (GAIA)

(Věc C-336/19)

(2019/C 270/16)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Grondwettelijk Hof

Účastníci původního řízení

Žalobci: Centraal Israëlitisch Consistorie van België a další, Unie Moskeeën Antwerpen VZW, Islamitisch Offerfeest Antwerpen VZW, JG, KH, Executief van de Moslims van België a další a Coördinatie Comité van Joodse Organisaties van België. Section belge du Congrès juif mondial et Congrès juif européen VZW a další

Vedlejší účastníci: LI, Vlaamse Regering, Gouvernement wallon, Kosher Pultry BVBA a další, Centraal Israëlitisch Consistorie van België a další a Global Action in the Interest of Animals VZW (GAIA)

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 26 odst. 2 první pododstavec písm. c) nařízení Rady (ES) č. 1099/2009 ⁽¹⁾ ze dne 24. září 2009 o ochraně zvířat při usmrcování vykládán v tom smyslu, že členským státům odchýlně od výjimky upravené v čl. 4 odst. 4 tohoto nařízení a za účelem zlepšení životních podmínek zvířat umožňuje vydat taková pravidla, jako jsou pravidla stanovená v Decreet van het Vlaamse Gewest van 7 juli 2017 houdende wijziging van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, wat de toegelaten methodes voor het slachten van dieren betreft (nařízení vlámského regionu ze dne 7. července 2017, kterým se mění zákon ze dne 14. srpna 1986 o ochraně a o dobrých životních podmínkách zvířat v rozsahu týkajícím se povolených metod porážky zvířat), která jednak stanoví zákaz porážení zvířat bez omráčení, který se vztahuje rovněž na porážku prováděnou v rámci náboženských obřadů, a jednak pro porážku prováděnou v rámci náboženských obřadů zavádí alternativní metodu omračování, která je formulována tak, že omráčení musí být možno zvrátit a že nesmí způsobit smrt zvířete?

- 2) V případě kladné odpovědi na první předběžnou otázku: Porušuje čl. 26 odst. 2 první pododstavec písm. c) výše uvedeného nařízení při výkladu ve smyslu první předběžné otázky čl. 10 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie?
- 3) V případě kladné odpovědi na první předběžnou otázku: Porušuje čl. 26 odst. 2 první pododstavec písm. c) ve spojení s čl. 4 odst. 4 výše uvedeného nařízení při výkladu ve smyslu první předběžné otázky články 20, 21 a 22 Listiny základních práv Evropské unie, jelikož pro případ, že jsou k porážce zvířat použity zvláštní metody stanovené náboženskými obřady, je stanovena pouze výjimka z povinnosti provést omráčení zvířete, která je vázána na podmínky (čl. 4 odst. 4 ve spojení s čl. 26 odst. 2), zatímco pro usmrcování zvířat při lovu, rybolovu a při kulturních a sportovních událostech jsou z důvodů uvedených v odůvodnění tohoto nařízení stanovena pravidla, podle nichž tyto činnosti nespádají do oblasti působnosti tohoto nařízení, resp. podle nichž se na ně nevztahuje povinnost provést při usmrcování omráčení zvířete (čl. 1 odst. 1 druhý pododstavec a čl. 1 odst. 3)?

(¹) Úř. věst. 2009, L 303, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nizozemsko)
dne 3. května 2019 — Crown Van Gelder BV v. Autoriteit Consument en Markt**

(Věc C-360/19)

(2019/C 270/17)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Crown Van Gelder BV

Žalovaný: Autoriteit Consument en Markt

Předběžné otázky

Musí být čl. 37 odst. 11 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES (¹) ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES vykládán v tom smyslu, že toto ustanovení přiznává právo podat stížnost proti provozovateli vnitrostátní sítě (provozovatel přenosové soustavy) také osobě, která není připojena k síti tohoto provozovatele (provozovatel přenosové soustavy), ale pouze k regionální síti (distribuční soustava), u které došlo k přerušení přepravy elektřiny v důsledku výpadku ve vnitrostátní síti (přenosová soustava), která napájí regionální síť (distribuční soustava)?

(¹) Úř. věst. 2009, L 211, s. 55.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nizozemsko)
dne 3. května 2019 — De Ruiter vof v. Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit**

(Věc C-361/19)

(2019/C 270/18)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: De Ruiter vof

Žalovaný: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Předběžná otázka

Jsou čl. 99 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ⁽¹⁾ ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a čl. 73 odst. 4 písm. a) prováděcího nařízení Komise (EU) č. 809/2014 ⁽²⁾ ze dne 17. července 2014, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013, pokud jde o integrovaný administrativní a kontrolní systém, opatření pro rozvoj venkova a podmíněnost, platné, když je podle nich nutno při stanovení roku, za nějž se vypočítává snížení podle pravidel podmíněnosti, vycházet z roku, kdy došlo ke zjištění porušení pravidel podmíněnosti, neshoduje-li se rok porušení s rokem zjištění tohoto porušení?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2013, L 347, s. 549.

⁽²⁾ Úř. věst. 2014, L 227, s. 69.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Ondernemingsrechtbank Antwerpen (Belgie) dne
10. května 2019 — Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM)
v. Weareone.World BVBA, Wecandance NV**

(Věc C-372/19)

(2019/C 270/19)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Ondernemingsrechtbank Antwerpen

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM)

Žalovaný: Weareone.World BVBA, Wecandance NV

Předběžné otázky

Musí být článek 102 SFEU, příp. ve spojení s článkem 16 směrnice 2014/26/EU ⁽¹⁾, „o kolektivní správě autorského práva a práv s ním souvisejících a udělování licencí pro více území k právu k užití hudebních děl online na vnitřním trhu“, vykládán tak, že postup organizace kolektivní správy autorských práv, která má v členském státu postavení faktického monopolu a která uplatňuje pro organizátory hudebních akcí za právo na veřejnou reprodukci hudebních děl model stanovení poplatků, který mimo jiné vychází z obratu a

1. z odstupňované paušální sazby místo sazby, která (s pomocí moderních technických prostředků) zohledňuje přesný podíl repertoáru spravovaného organizací kolektivní správy na hudbě reprodukované během akce;
2. podle něž licenční poplatky závisí také na externích faktorech, jako je mimo jiné cena vstupného, cena jídel a nápojů, rozpočet na vystupující umělce a rozpočet na jiné prvky, jako jsou dekorace, představuje zneužití dominantního postavení?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2014, L 84, s. 72.

Žaloba podaná dne 16. května 2019 — Evropská komise v. Španělské království

(Věc C-384/19)

(2019/C 270/20)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: E. Manhaeve a E. Sanfrutos Cano, agentes)

Žalovaný: Španělské království

Návrhová žádání

- Žalobce navrhuje, aby Soudní dvůr konstatoval, že Španělské království nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 7 odst. 1 a 5 a z čl. 15 odst. 1 směrnice 2007/60/ES ⁽¹⁾ v rozsahu, v němž odkazuje na oblasti povodí ES120 Gran Canaria; ES122 Fuerteventura; ES123 Lanzarote; ES124 Tenerife; ES125 La Palma; ES126 La Gomera a ES127 El Hierro;
- konstatoval, že Španělské království nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 10 odst. 1 a 2 směrnice 2007/60/ES v rozsahu, v němž odkazuje na oblasti povodí ES120 Gran Canaria, ES122 Fuerteventura a ES125 La Palma;
- uložil Španělskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Z informací poskytnutých španělskými orgány vyplývá, že Španělsko ve lhůtě stanovené směrnicí, která uplynula dne 22. prosince 2015, nevyhodnotilo, nedokončilo a nezveřejnilo plány pro zvládání povodňových rizik pro oblasti povodí ES120 Gran Canaria, ES122 Fuerteventura, ES123 Lanzarote, ES124 Tenerife, ES125 La Palma, ES126 La Gomera a ES127 El Hierro. Komise neobdržela ani opis uvedených plánů, jak požaduje čl. 15 odst. 1 směrnice.

Navíc, ve třech oblastech povodí — ES120 Gran Canaria; ES122 Fuerteventura a ES125 La Palma — nebyla informační a konzultační fáze dosud zahájena, nebo v každém případě nebyla dokončena. V důsledku toho má Komise za to, že Španělské království nesplnilo povinnosti, které pro něj plynou z čl. 10 odst. 1 a 2 směrnice 2007/60/ES, v rozsahu, v němž odkazuje na uvedené tři oblasti povodí.

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/60/ES ze dne 23. října 2007 o vyhodnocování a zvládání povodňových rizik (Úř. věst. 2007, L 288, s. 27).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Belgie) dne 17. května 2019 — RTS infra BVBA, Aannemingsbedrijf Norré-Behaegel v. Vlaams Gewest

(Věc C-387/19)

(2019/C 270/21)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: RTS infra BVBA, Aannemingsbedrijf Norré-Behaegel

Žalovaný: Vlaams Gewest

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 57 odst. 4 písm. c) a g) ve spojení s odstavci 6 a 7 téhož ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU (¹) ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES vykládán v tom smyslu, že brání takovému uplatňování, při němž je hospodářský subjekt za účelem prokázání své spolehlivosti povinen z vlastního popudu předložit důkaz o opatřeních, která přijal?
- 2) Pokud ano: Má takto vykládaný čl. 57 odst. 4 písm. c) a g) ve spojení s odstavci 6 a 7 téhož ustanovení směrnice 2014/24 přímý účinek?

(¹) Úř. věst. 2014, L 94, s. 65.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugalsko) dne 17. května 2019 — MK v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(Věc C-388/19)

(2019/C 270/22)

Jednací jazyk: portugalština

Předkládající soud

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Účastníci původního řízení

Žalobce: MK

Žalovaný: Autoridade Tributária e Aduaneira

Předběžná otázka

Mají být ustanovení článků 12, 56, 57 a 58 Smlouvy o založení Evropského společenství [nyní články 18, 63, 64 a 65 Smlouvy o fungování Evropské unie] vykládána v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v projednávané věci (čl. 43 odst. 2 Código del IRPF schválený legislativním nařízením č. 442-A/88 ze dne 30. listopadu 1988, ve znění zákona č. 109-B/2001 ze dne 27. prosince 2001), se změnami zavedenými zákonem č. 67-A/2007 ze dne 31. prosince 2007 prostřednictvím zahrnutí odstavců 7 a 8 (nyní odstavce 9 a 10) do článku 72 Código del IRPF, jehož cílem je umožnit, aby kapitálové zisky z prodeje nemovitého majetku nacházejícího se ve členském státě (Portugalsko) rezidentem jiného členského státu Evropské unie (Francie), **volitelně** nepodléhaly daňové zátěži vyšší, než jaká by se ve stejném druhu transakce uplatnila na kapitálové zisky rezidenta státu, v němž se nemovitosti nacházejí?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 21. května 2019 — VG Bild-Kunst v. Stiftung Preußischer Kulturbesitz

(Věc C-392/19)

(2019/C 270/23)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka v řízení o opravném prostředku „Revision“: VG Bild-Kunst

Odpůrkyně v řízení o opravném prostředku „Revision“: Stiftung Preußischer Kulturbesitz

Předběžná otázka

Představuje vložení díla, které je se svolením nositele práv dostupné na volně přístupných internetových stránkách, na internetové stránky třetí osoby, uskutečněné prostřednictvím *framingu*, sdělování díla veřejnosti ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29/ES ⁽¹⁾, pokud k němu dochází pomocí obcházení ochranných opatření proti *framingu*, která přijal nebo požadoval nositel práv?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. 2001, L 167, s. 10).

Žaloba podaná dne 24. května 2019 — Polská republika v. Evropský parlament a Rada Evropské unie**(Věc C-401/19)**

(2019/C 270/24)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Polská republika (zástupci: B. Majczyna, zmocněně, W. Gonatarski, advokat)

Žalovaní: Evropský parlament, Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr

— určil, že čl. 17 odst. 4 písm. b) a čl. 17 odst. 4 písm. c) *in fine* [to znamená formulace „a vynaložil veškeré úsilí k zamezení jejich budoucímu nahrání v souladu s písmenem b)“] směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/790 ze dne 17. dubna 2019 o autorském právu a právech s ním souvisejících na jednotném digitálním trhu a o změně směrnic 96/9/ES a 2001/29/ES ⁽¹⁾, jsou neplatné;

— uložit Evropskému parlamentu a Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Polská republika požaduje určení neplatnosti čl. 17 odst. 4 písm. b) a čl. 17 odst. 4 písm. c) *in fine* [to znamená formulace „a vynaložil veškeré úsilí k zamezení jejich budoucímu nahrání v souladu s písmenem b)“] směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/790 ze dne 17. dubna 2019 o autorském právu a právech s ním souvisejících na jednotném digitálním trhu a o změně směrnic 96/9/ES a 2001/29/ES (Úř. věst. 2019, L 130, s. 92) a uložení náhrady nákladů řízení Evropskému parlamentu a Radě Evropské unie.

Podpůrně, pokud Soudní dvůr dospěje k závěru, že napadená ustanovení nelze oddělit od ostatních ustanovení článku 17 směrnice 2019/790 bez změny obsahu právní úpravy obsažené v tomto článku, požaduje Polská republika určení neplatnosti článku 17 směrnice 2019/790 v plném rozsahu.

Polská republika uvádí, že napadená ustanovení směrnice 2019/790 jsou v rozporu s právem na svobodu projevu a informací, které zaručuje článek 11 Listiny základních práv Evropské unie.

Polská republika především tvrdí, že uložit poskytovatelům služeb pro sdílení obsahu online povinnost vynaložit veškeré úsilí k zajištění nedostupnosti konkrétních děl a jiných předmětů ochrany, o nichž mu nositelé práv poskytli relevantní a nezbytné informace [čl. 17 odst. 4 písm. b směrnice 2019/790], a povinnost vynaložit veškeré úsilí k zamezení budoucímu nahrání děl nebo jiných předmětů ochrany, u nichž od nositelů práv obdržel dostatečně odůvodněné oznámení [čl. 17 odst. 4 písm. c] *in fine* směrnice 2019/790], znamená, že poskytovatel, aby se vyhnul odpovědnosti, musí zavést předběžné automatické ověřování (filtrování) obsahu sdíleného online a tudíž preventivní kontrolní mechanismy. Takový mechanismus zasahuje do práva na svobodu projevu a informací a nespĺňuje požadavek přiměřenosti a nezbytnosti omezení tohoto práva.

(¹) Úř. věst. 2019, L 130, s. 92

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 24. května 2019 — Sociétés
Générale SA v. Ministre de l'Action et des Comptes publics**

(Věc C-403/19)

(2019/C 270/25)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Sociétés Générale SA

Žalovaný: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Předběžná otázka

S ohledem na článek 56 Smlouvy o založení Evropského společenství, nyní článek 63 Smlouvy o fungování Evropské unie, okolnost, že použití [daňových] pravidel za účelem kompenzace dvojího zdanění dividend, které byly vyplaceny společností podléhající korporáční dani v členském státě, jehož je rezidentem, společností, která je rezidentem jiného členského státu, a která z důvodu výkonu zdaňovací pravomoci tímto členským státem podléhá srážkové dani, může mít za následek zachování existence znevýhodnění operací, týkajících se cenných papírů zahraničních společností, uskutečněných společnostmi podléhajícími korporáční dani v prvně uvedeném státě, znamená, že tento prvně uvedený stát v případě, že si zvolil možnost kompenzace dvojího zdanění, jde nad rámec vzdání se daňových příjmů, které by mu plynuly ze zdanění dotyčných dividend korporáční dani?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour administrative (Lucembursko) dne 31. května 2019 —
État du Grand-duché de Luxembourg v. L**

(Věc C-437/19)

(2019/C 270/26)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour administrative

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: État du Grand-duché de Luxembourg

Odpůrkyně: L

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 20 odst. 2 písm. a) směrnice 2011/16 ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že žádost o výměnu informací podaná orgánem dožadujícím členského státu, ve které jsou poplatníci, kterých se žádost o výměnu týká, definováni pouze na základě svého postavení akcionářů a skutečných vlastníků právnické osoby, aniž by tito poplatníci byli nejprve dožadujícím orgánem jmenovitě a individuálně identifikováni, je v souladu s požadavky na identifikaci stanovenými v uvedeném ustanovení?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, musí být čl. 1 odst. 1 a článek 5 téže směrnice vykládány v tom smyslu, že dodržení koncepce „předpokládaného významu“ znamená, že orgán dožadujícího členského státu může za účelem určení neexistence „lovu na informace“, přestože nejsou dotčení poplatníci individuálně identifikováni, na základě jasných a dostatečných vysvětlení prokázat, že provádí cílené vyšetřování omezené skupiny osob, a nikoli pouhé vyšetřování v rámci obecného daňového dohledu a že je toto vyšetřování odůvodněno důvodnými pochybnostmi ohledně nesplnění konkrétní zákonné povinnosti?
- 3) Musí být článek 47 Listiny základních práv Evropské unie vykládán v tom smyslu, že pokud
  - účastník správního řízení, kterému příslušný orgán dožádaného členského státu uložil peněžitou správní sankci za nesplnění správního rozhodnutí, kterým mu byla uložena povinnost poskytnout informace v rámci výměny informací mezi vnitrostátními daňovými správami podle směrnice 2011/16 a proti kterému nelze podle vnitrostátního práva dožádaného členského státu podat opravný prostředek, zpochybnil legitimitu tohoto rozhodnutí incidenčně v rámci žaloby podané proti peněžité sankci a
  - získal minimální informace stanovené v čl. 20 odst. 2 směrnice 2011/16 až během soudního řízení, které bylo zahájeno jeho žalobou proti uvedené sankci,

musí mu být poté, co byla incidenčně definitivně uznána platnost rozhodnutí o uložení povinnosti a rozhodnutí o uložení pokuty, která proti němu byla vydána, poskytnuta odkladná lhůta k zaplacení pokuty, aby mohl poté, co se seznámil se skutečnostmi týkajícími se předpokládaného významu požadovaných informací pravomocně potvrzeného příslušným soudcem, splnit rozhodnutí o uložení povinnosti?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2011/16/EU ze dne 15. února 2011 o správní spolupráci v oblasti daní a o zrušení směrnice 77/799/EHS (Úř. věst. 2011, L 64, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Den Haag, pobočka 's-Hertogenbosch (Nizozemsko) dne 12. června 2019 — TQ v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Věc C-441/19)

(2019/C 270/27)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Den Haag, pobočka 's-Hertogenbosch

Účastníci původního řízení

Žalobce: TQ

Žalovaný: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Předběžné otázky

1. Je třeba vykládat článek 10 směrnice 2008/115/ES⁽¹⁾ (dále jen „směrnice o navrácení“) ve spojení s články 4 a 24 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), bod 22 odůvodnění a čl. 5 písm. a) směrnice o navrácení, jakož i článek 15 směrnice 2011/95/EU⁽²⁾ (dále jen „směrnice 2011/95/EU“) v tom smyslu, že členský stát, předtím než uloží nezletilé osobě bez doprovodu povinnost návratu, se musí ujistit a prověřit, zda v zemi původu v každém případě v zásadě existuje a je k dispozici odpovídající možnost přijetí?
2. Je třeba vykládat čl. 6 odst. 1 směrnice o navrácení ve spojení s článkem 21 Listiny v tom smyslu, že členský stát není při přiznávání oprávněného pobytu na svém území oprávněn rozlišovat podle věku, pokud je zjištěno, že nezletilá osoba bez doprovodu nemůže získat ani status uprchlíka ani doplňkovou ochranu?
3. Je třeba vykládat čl. 6 odst. 4 směrnice o navrácení v tom smyslu, že je nutno pozastavit povinnost návratu, a tedy přiznat oprávněný pobyt, pokud nezletilá osoba bez doprovodu nesplní svou povinnost návratu a členský stát nerealizuje a nebude realizovat žádné konkrétní činy, aby přešel k vyhoštění? Je třeba čl. 8 odst. 1 směrnice o navrácení vykládat v tom smyslu, že je třeba vycházet z porušení zásady loajality a zásady spolupráce Společenství, pokud je vůči nezletilé osobě bez doprovodu vydáno rozhodnutí o navrácení, aniž se pak realizuje vyhoštění, dokud nezletilá osoba bez doprovodu nedosáhne věku 18 let?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navrácení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. 2008, L 348, s. 98).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (Úř. věst. 2011, L 337, s. 9).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Østre Landsret (Dánsko) dne 6. června 2019 — Viasat Broadcasting UK Ltd v. TV 2/Danmark A/S, Dánské království

(Věc C-445/19)

(2019/C 270/28)

Jednací jazyk: dánsština

Předkládající soud

Østre Landsret

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Viasat Broadcasting UK Ltd

Žalovaní: TV 2/Danmark A/S, Dánské království

Předběžné otázky

1. Platí povinnost vnitrostátního soudu nařídit příjemci podpory zaplatit úroky za dobu trvání protiprávního stavu — viz rozsudek ve věci CELF⁽¹⁾) rovněž v takové situaci, jaká nastala v projednávané věci, kdy protiprávní státní podpora představovala vyrovnávací platbu za závazek veřejné služby, která byla následně shledána slučitelnou s vnitřním trhem podle čl. 106 odst. 2 SFEU a kdy k jejímu schválení došlo na základě posouzení celkové finanční situace celého podniku pověřeného veřejnou službou, včetně jeho kapitalizace?
2. Platí povinnost vnitrostátního soudu nařídit příjemci podpory zaplatit úroky za dobu trvání protiprávního stavu (viz rozsudek ve věci CELF) rovněž ve vztahu k částkám, které jsou za takových okolností, jaké nastaly v projednávané věci, převedeny z příjemce podpory na přidružené podniky na základě veřejnoprávní povinnosti, ale které jsou konečným rozhodnutím Komise kvalifikovány jako částky představující výhodu pro příjemce podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU?
3. Platí povinnost vnitrostátního soudu nařídit příjemci podpory zaplatit úroky za dobu trvání protiprávního stavu (viz rozsudek ve věci CELF) rovněž ve vztahu ke státní podpoře, kterou příjemce podpory za takových okolností, jaké nastaly v projednávané věci, obdržel od podniku kontrolovaného veřejnoprávním subjektem, pokud prostředky, které má tento podnik k dispozici, pocházejí částečně z prodeje služeb příjemce podpory?

⁽¹⁾ Rozsudek ze dne 12. února 2008 (CELF a Ministre de la Culture et de la Communication, C-199/06, EU:C:2008:79).

Kasační opravný prostředek podaný dne 20. června 2019 Spolkovou republikou Německo proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 10. dubna 2019 ve věci T-229/17, Spolková republika Německo v. Evropská komise

(Věc C-475/18 P)

(2019/C 270/29)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Spolková republika Německo (zástupci: J. Möller, zástupce, M. Kottmann, M. Winkelmüller, F. van Schewick, Rechtsanwältin)

Další účastnice řízení: Evropská komise, Finská republika

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. zrušil rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 10. dubna 2019 ve věci T-229/17, Spolková republika Německo v. Evropská komise;
2. zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2017/133 ze dne 25. ledna 2017 o zachování odkazu na harmonizovanou normu EN 14342:2013 „Dřevěné podlahoviny — Charakteristiky, posuzování shody a označení“ v Úředním věstníku Evropské unie s omezením podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 ⁽¹⁾;
3. zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2017/145 ze dne 25. ledna 2017 o zachování odkazu na harmonizovanou normu EN 14904:2006 „Povrchy pro sportoviště — Halové povrchy pro víceúčelové použití: Specifikace“ v Úředním věstníku Evropské unie s omezením podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 ⁽²⁾;
4. zrušil sdělení Komise v rámci provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a kterým se zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS ze dne 10. března 2017, ze dne 11. srpna 2017, ze dne 15. prosince 2017 a ze dne 9. března 2018 ⁽³⁾ v rozsahu, v němž se vztahují na harmonizované normy EN 14342:2013 a EN 14904:2006;
5. podpůrně ohledně bodu 2, 3 a 4 vrátil věc Tribunálu;
6. uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku uplatňuje navrhovatelka tři následující důvody kasačního opravného prostředku:

Zaprvé napadený rozsudek porušuje čl. 263 odst. 1 SFEU tím, že návrhová žádání Spolkové republiky Německo na zrušení napadených sdělení byla odmítnuta jako nepřipustná. Tribunál nezohlednil, že účelem napadených sdělení je vyvolat závazné právní účinky, které nejsou totožné s právními účinky napadených rozhodnutí.

Zadruhé napadený rozsudek porušuje čl. 18 odst. 2 ve spojení s čl. 17 odst. 5 nařízení č. 305/2011. Tribunál nezohlednil, že Komise je na základě těchto ustanovení oprávněna a současně povinna přijmout opatření navrhovaná Spolkovou republikou Německo.

Zatřetí napadený rozsudek porušuje čl. 18 odst. 2 ve spojení s čl. 3 odst. 1 a 2, jakož i čl. 17 odst. 3 nařízení č. 305/2011. Tribunál nezohlednil, že Komise je na základě těchto ustanovení povinna přezkoumat, zda sporné normy ohrožily dodržení základních požadavků na stavby.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2017, L 21, s. 113.

⁽²⁾ Úř. věst. 2017, L 22, s. 62.

⁽³⁾ Úř. věst. 2017, C 76, s. 32; Úř. věst. 2017, C 267, s. 16; Úř. věst. 2017, C 435, s. 41; Úř. věst. 2018, C 92, s. 139.

Kasační opravný prostředek podaný dne 27. června 2019 Rumunsko proti rozsudku Tribunálu (osmému senátu) vydanému dne 30. dubna 2019 ve věci T-530/18, Rumunsko v. Komise

(Věc C-498/19 P)

(2019/C 270/30)

Jednací jazyk: rumunština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Rumunsko (zástupci: C.-R. Cantâr, E. Gane, O.-C. Ichim, M. Chicu, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatel“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

— vyhověl kasačnímu opravnému prostředku, v plném rozsahu zrušil usnesení Tribunálu ve věci T-530/18, znovu přezkoumal věc T-530/18 a vyhověl žalobě znějící na částečné zrušení prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2018/873 ze dne 13. června 2018, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (1):

- a) pokud jde o podopatření 1a v plném rozsahu (částka 13 184 846,61 eura odpovídající rozpočtovým rokům 2015 a 2016);
- b) pokud jde o podopatření 3a, 5a, 3b a 4b v plném rozsahu (částka 45 532 000,96 eura odpovídající rozpočtovým rokům 2014, 2015 a 2016), a podpůrně částečně za období předcházející datu 19. září 2015 (částka 21 315 857,50 eura);

nebo

— vyhověl kasačnímu opravnému prostředku, v plném rozsahu zrušil usnesení Tribunálu ve věci T-530/18 a vrátil věc T-530/18 Tribunálu, který při přezkumu věci vyhoví žalobě na neplatnost a částečně zruší prováděcí rozhodnutí (EU) 2018/873, jak je uvedeno výše;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

A. Porušení článků 263 a 297 SFEU, jakož i zásady právní jistoty

- i. **Tribunál z právního hlediska nesprávně posoudil úplné a správné oznámení, a nesprávně kvalifikoval oznámení Komise jako oznámení, které může způsobit běh lhůty stanovené v článku 263 SFEU. Tento přístup Tribunálu je v rozporu se zásadou právní jistoty.**

Rumunsko má za to, že existence jakékoli pochybení týkající se základních náležitostí takového rozhodnutí, jako je rozhodnutí 2018/873, může ohrozit oznámení a nese s sebou závažné problémy s ohledem na zásadu právní jistoty. Existence takových pochybení, jako jsou pochybení zjištěná Tribunálem, stačí k tomu, aby oznámení Komise nemohlo vést k běhu lhůty stanovené v článku 263 SFEU.

Tribunál měl za to, že rozdíly ve zveřejněném a oznámeném znění rozhodnutí 2018/873 byly malé, přičemž se opřel o skutečnost, že tyto rozdíly nemohou vést k nepochopení textu rozhodnutí, jelikož slovo „sumá“ (částka) mohlo odpovídat jen opravě „sumě estimatá“ (odhadovaná částka). Vzhledem k tomu, že tato oprava nebyla provedena, Rumunsko má za to, že to vedlo k zjevnému nepochopení znění rozhodnutí 2018/873 a k ohrožení jeho oznámení.

- ii. **Tribunál se dopustil nesprávného posouzení při výkladu článku 263 SFEU ve spojení s článkem 297 SFEU, když nezohlednil účinky zveřejnění rozhodnutí 2018/873 v Úředním věstníku Evropské unie, s ohledem na účinném informování a zásadu právní jistoty.**

Z hlediska čl. 263 šestého pododstavce SFEU je pro využití práva na podání žaloby relevantní účinné informování o obsahu napadeného unijního aktu, a nikoli okamžik jeho vstupu v platnost nebo nabytí jeho účinnosti.

Lhůta dvou měsíců k podání žaloby na neplatnost takového aktu, jako je rozhodnutí 2018/873, které musí být oznámeno, ale podle ustálené a dlouhodobé praxe orgánu, který vydal rozhodnutí, je zveřejněno rovněž v Úředním věstníku Evropské unie, musí začít běžet od data jeho zveřejnění, k němuž je třeba připočítat čtrnáct dnů podle článku 59 jednacího řádu Tribunálu.

Toto řešení je nutné tím spíše vzhledem ke konkrétním okolnostem, v nichž bylo rozhodnutí 2018/873 oznámeno rumunským orgánům a zveřejněno, které se vyznačují rozdíly mezi oznámeným a zveřejněným zněním, jež se týkaly základních náležitostí rozhodnutí.

- iii. **Tribunál přehlédl zásadu právní jistoty, když měl za to, že jedna z nesoudržností, na které Rumunsko upozornilo [týkající se druhu opravy „sumě estimatá“ (odhadovaná částka) místo „rată forfaitară“ (paušální částka)] byla malou redakční chybou, k níž došlo v oznámeném a zveřejněném znění, avšak nikoli ve správním řízení ani ve souhrnné zprávě, a která nevedla k nejasnosti ohledně povahy opravy.**
- iv. **Tribunál nedodržel článek 263 SFEU, když rozhodl, že rozdíly mezi oznámeným zněním a zněním zveřejněným v Úředním věstníku Evropské unie, které se týkaly ustanovení rozhodnutí 2018/873 určených členským státem Unie, nejsou relevantní a účinné, s ohledem na postavení členského státu jako privilegovaného žalobce.**

B. **Nedodržení zásady kontradiktornosti, i z hlediska článku 64 jednacího řádu Tribunálu**

Rumunsko má za to, že Tribunál nedodržel zásadu kontradiktornosti, když neumožnil rumunským orgánům, aby se vyjádřily k informacím sděleným Komisí v odpovědi na otázku Tribunálu, na kterých bylo založeno odmítnutí žaloby jako nepřípustné.

(¹) Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2018/873 ze dne 13. června 2018, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (oznámeno pod číslem C(2018) 3826) (Úř. věst. L 152, 15.6.2018, s. 29).

TRIBUNÁL

Žaloba podaná dne 17. června 2019 — XC v. Komise

(Věc T-488/18)

(2019/C 270/31)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobce: XC (zástupce: C. Bottino, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil, na základě článku 270 SFEU, akt, který vylučuje žalobce z všeobecného výběrového řízení EPSO/AD/338/17,
- zrušil na základě čl. 263 odst. 4 SFEU rozhodnutí Evropské komise C(2018) 3969,
- zrušil, na základě článku 270 SFEU, rezervní seznam všeobecného výběrového řízení EPSO/AD/356/18,
- uložil povinnost nahradit škodu v rozsahu, v němž to Tribunál považuje za spravedlivé a uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby žalobce uvádí:

K návrhu na zrušení, na základě článku 270 SFEU, aktu, který vylučuje žalobce z výběrového řízení EPSO/AD/338/17:

1. První žalobní důvod vycházející z údajného porušení článků 3 a 7 přílohy III služebního řádu, jak je vyložen zejména v rozsudcích ve věcech T-361/10, Pachitis v. Komise a T-587/16, HM v. Komise.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že podle žalobce postup přípravy zkoušky e-tray představuje porušení povinnosti zachování důvěrnosti práce výběrové komise stanovené v článku 6 přílohy III služebního řádu.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že průběh zkoušky e-tray podle postupů stanovených EPSO představuje pro žalobce nepřímou diskriminaci v oblasti přístupu a porušení povinnosti poskytnout *reasonable adjustment*.

K návrhu na zrušení na základě čl. 263 odst. 4 SFEU rozhodnutí Evropské komise C(2018) 3969

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení zásad stanovených v rozsudcích ve věcech T-516/14, Alexandrou v. Komise a C-491/15 P, Typke v. Komise.

K návrhu na zrušení na základě článku 270 SFEU, rezervního seznamu všeobecného výběrového řízení EPSO/AD/356/18

5. Pátý žalobní důvod vycházející z nedostatku pravomoci EPSO, jelikož nezaslal výběrové komisi jeho žádost o přezkum ve smyslu bodu 4.2.2. všeobecných podmínek výběrového řízení, nebo že ji nahradil při rozhodování nebo odůvodnění.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z porušení ustanovení služebního řádu a směrnice ve věci diskriminace na základě zdravotního postižení.

Žaloba podaná dne 8. dubna 2019 — Le Comité de Douzelage de Houffalize v. Komise a EACEA**(Věc T-236/19)**

(2019/C 270/32)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobce: Le Comité de Douzelage de Houffalize (Houffalize, Belgie) (zástupkyně: A. Kettels, advokátka)

Žalované: Evropská komise a Výkonná agentura pro vzdělávání, kulturu a audiovizuální oblast (EACEA)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- napadený akt zrušil nebo pozměnil;
- konstatoval, že je žalobce oprávněn opatřit svůj formulář údajem „právní entita“ a získat tak sporné dotace.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby proti rozhodnutí Komise C(2019) 572 final, ze dne 4. února 2019, kterým byla zamítnuta stížnost podaná žalobcem proti rozhodnutí EACEA ze dne 25. června 2018 o nepřidělení finanční dotace v souvislosti s přihláškou, kterou podal v rámci výzvy k podání přihlášek „Partnerství měst 2017, druhá lhůta“, předkládá žalobce jediný žalobní důvod. Tento žalobní důvod vychází z:

- porušení článku 131.2 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 966/2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, přijatého dne 25. října 2012;
- porušení zásady legitimního očekávání a právní jistoty;
- porušení zásady proporcionality a zákazu svévole;
- zjevně nesprávného posouzení;
- a absence přiměřeného, dostatečného a relevantního odůvodnění v rozsahu, v němž je v napadeném rozhodnutí konstatováno, že nedošlo k porušení legitimního očekávání a právní jistoty žalobce.

Podle tvrzení žalobce nepředstavuje toto rozhodnutí odpověď na konkrétní výtky vznesené v tomto ohledu žalobcem. Odpovědi totiž nemají žádnou souvislost s argumenty, které předložil ve své stížnosti, nebo zjevně nepostačují k odůvodnění zamítnutí argumentů, že byla porušena zásada legitimního očekávání a právní jistoty, anebo jsou každopádně v rozporu s dosahem této zásady.

Žalobce má za to, že se může dovolávat legitimního očekávání plynoucího ze skutečnosti, že může být uznán jako entita bez právní osobnosti s nárokem na dotace, které mu však byly odepřeny. Toto legitimní očekávání vychází z rozhodnutí o přiznání dotací, která mu byla oznámena v době, kdy již tuto stejnou právní formu měl, a to formu sdružení, z důvodu, že jeho faktická a právní situace byly totožné a že normy upravující přiznání nároku entitám bez právní osobnosti nebyly od té doby změněny. Není tedy žádný důvod jednat v rozporu s tímto legitimním očekáváním a zaujmout stanovisko, které je odlišné od stanovisek přijatých v minulosti.

Žaloba podaná dne 6. května 2019 — Dragomir v. Komise**(Věc T-297/19)**

(2019/C 270/33)

*Jednací jazyk: rumunština***Účastníci řízení***Žalobce:* Daniel Dragomir (Bukurešť, Rumunsko) (zástupce: R. Chiriță, advokát)*Žalovaná:* Evropská komise**Návrhová žádání**

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že Komise nesplnila svou povinnost zajistit, aby Rumunsko splnilo požadavek stanovený ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů,
- určil, že Komise nesplnila svou povinnost zajistit, aby Rumunsko splnilo požadavek stanovený ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV,
- určil, že Komise nesplnila svou povinnost zajistit, aby Rumunsko splnilo požadavek stanovený v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů),
- určil, že Komise nesplnila svou povinnost zajistit, aby Rumunsko dodrželo pravidla právního státu, nezávislosti soudů a základních práv osob, které patří do jeho pravomoci.
- uložil Komisi náhradu nemajetkové újmy ve výši 2 eur,
- uložil Komisi, aby do budoucna napravila existující nesplnění povinnosti.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nesplnění povinnosti Komise týkající se nezávislosti soudních orgánů, uvedených v rozhodnutí, kterým se zřizuje mechanismus pro spolupráci a ověřování, Smlouvách a Listině základních práv Evropské unie.
  - Komise záměrně nesplnila své povinnosti týkající se ochrany právního státu a nezávislosti rumunských soudů od nátlaku ze strany Serviciul Român de Informații (Rumunská zpravodajská služba), jakož i práva žalobce na spravedlivý proces.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z nesplnění povinnosti Komise týkající se ochrany osobních údajů.
  - Komise nesplnila, nebo splnila jen čistě formálně, svou povinnost ověřit způsob, jakým jsou dodržovány směrnice a nařízení Unie v oblasti ochrany osobních údajů.

Žaloba podaná dne 31. května 2019 — PNB Banka a další v. ECB

(Věc T-330/19)

(2019/C 270/34)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: PNB Banka AS (Riga, Lotyšsko), CR a CT (zástupci: O. Behrends a M. Kirchner, advokáti)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ECB ze dne 21. března 2019 týkající se navrhovaného nabytí kvalifikovaných účastí žalobci v dané bance,
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci osm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že lhůta pro posouzení, kterou má ECB podle čl. 22 odst. 2 směrnice 2013/36/EU ⁽¹⁾, uplynula před přijetím napadeného rozhodnutí, a ECB již tedy nemohla nesouhlasit s navrhovaným nabytím.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že ECB porušila postup stanovený v článku 15 nařízení o jednotném mechanismu dohledu ⁽²⁾ a v člancích 85 až 87 nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu ⁽³⁾.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí je založeno na nesprávném výkladu a použití kritérií posouzení podle článku 23 směrnice 2013/36/EU a jejich lotyšských prováděcích předpisů.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že ECB porušila zásadu proporcionality.
5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že ECB nezohlednila diskreční povahu rozhodnutí o nesouhlasu s navrhovaným nabytím.
6. Šestý žalobní důvod vychází z toho, že ECB zkreslila skutečnosti, jež jsou v projednávané věci relevantní.
7. Sedmý žalobní důvod vychází z toho, že ECB porušila zásady legitimního očekávání a právní jistoty.
8. Osmý žalobní důvod vychází z toho, že ECB porušila zásadu *nemo auditur*, když nezohlednila vlastní odpovědnost za ztrátu důvěry v regulační postup.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. 2013, L 176, s. 338).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. 2013, L 287, s. 63).

⁽³⁾ Nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 468/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví rámec spolupráce Evropské centrální banky s vnitrostátními příslušnými orgány a vnitrostátními pověřenými orgány v rámci jednotného mechanismu dohledu (nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu) (ECB/2014/17) (Úř. věst. 2014, L 141, s. 1).

Žaloba podaná dne 10. června 2019 — Fronta Polisario v. Rada

(Věc T-344/19)

(2019/C 270/35)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Lidová fronta osvobození Sakía al Hamra a Ria de Oro (Fronta Polisario) (zástupce: G. Devers, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil, že její žaloba na neplatnost je přípustná;
- zrušil napadené rozhodnutí;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby proti rozhodnutí Rady (EU) 2019/441 ze dne 4. března 2019 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií a Marockým královstvím o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu, prováděcího protokolu k ní a výměny dopisů připojené k této dohodě (Úř. věst. 2019, L 77, s. 4) předkládá žalobkyně jedenáct žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z nedostatku pravomoci Rady k přijetí napadeného rozhodnutí, jelikož Unie a Marocké království nemají pravomoc uzavírat mezinárodní dohody vztahující se na Západní Saharu namísto lidu Sahrawi, který je zastupován Frontou Polisario.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti posoudit otázku dodržení základních práv a mezinárodního humanitárního práva, jelikož Rada se před přijetím napadeného rozhodnutí touto otázkou nezabývala.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že Rada porušila povinnost vykonat rozsudky Soudního dvora, jelikož v napadeném rozhodnutí opomíjí odůvodnění rozsudku ze dne 27. února 2018, *Western Sahara Campaign UK* (C-266/16, EU:C:2018:118).
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení základních zásad a hodnot, kterými se řídí činnost Unie na mezinárodní scéně, k němuž došlo tím, že:
  - zaprvé napadené rozhodnutí v rozporu s právem lidu na respektování jejich národní jednoty popírá existenci lidu Sahrawi, když používá výrazy „lid Západní Sahary“ a „dotčené obyvatelstvo“;
  - zadruhé napadené rozhodnutí se v rozporu s právem lidu svobodně nakládat se svými přírodními zdroji týká uzavření mezinárodní dohody, která bez souhlasu lidu Sahrawi upravuje využívání jeho rybolovných zdrojů plavidly Unie;

- zatřetí napadené rozhodnutí se týká uzavření mezinárodní dohody s Marockým královstvím vztahující se na okupovanou Západní Saharu v rámci jeho anekční politiky vůči tomuto území a systematického porušování základních práv spojeného s udržováním této politiky.
5. Pátý žalobní důvod vychází z porušení zásady ochrany legitimního očekávání, jelikož napadené rozhodnutí odporuje prohlášením Unie, v nichž byla opakovaně zdůrazněna potřeba dodržovat zásady sebeurčení a relativního účinku Smluv.
6. Šestý žalobní důvod vychází z nesprávného uplatnění zásady proporcionality, jelikož s ohledem na oddělený a odlišný status Západní Sahary, nedotknutelnost práva na sebeurčení a postavení lidu Sahrawi jako třetí strany, Rada neměla provádět poměrování mezi údajnými „přínosy“ dohody o rybolovu a jejími dopady na saharwinské přírodní zdroje.
7. Sedmý žalobní důvod vychází z rozporu se společnou politikou rybolovu, jelikož na základě dohody uzavřené napadeným rozhodnutím budou mít plavidla Evropské unie bez souhlasu lidu Sahrawi přístup k jeho rybolovným zdrojům za finanční příspěvek uhrazený marockým orgánům, ačkoliv vody Západní Sahary nejsou marockými „vodami“ ve smyslu článků 61 a 62 Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu.
8. Osmý žalobní důvod vychází z porušení práva na sebeurčení, k němuž došlo tím, že:
- zaprvé, používáním výrazů „lid Západní Sahary“ a „dotčené obyvatelstvo“ napadené rozhodnutí popírá národní jednotu lidu Sahrawi jakožto subjektu práva na sebeurčení;
- zadruhé napadené rozhodnutí v rozporu s právem lidu Sahrawi svobodně nakládat se svými přírodními zdroji bez jeho souhlasu upravuje využívání jeho rybolovných zdrojů plavidly Unie;
- zatřetí, napadené rozhodnutí v rozporu s právem lidu Sahrawi na dodržování územní celistvosti jeho území popírá oddělený a odlišný status Západní Sahary a schvaluje protiprávní rozdělení této oblasti marockým „bermem“ (hliněný val).
9. Devátý žalobní důvod vychází z porušení zásady relativního účinku Smluv, jelikož napadené rozhodnutí popírá postavení lidu Sahrawi ve vztazích EU-Maroko jako třetí strany a bez jeho souhlasu mu ukládá mezinárodní závazky týkající se jeho národního území a jeho přírodních zdrojů.
10. Desátý žalobní důvod vychází z porušení mezinárodního humanitárního práva a mezinárodního trestního práva, jelikož:
- zaprvé, napadené rozhodnutí se týká uzavření mezinárodní dohody vztahující se na Západní Saharu, ačkoliv marocké okupační síly nemají vůči tomuto území *ius tractatus* a mají zakázáno využívat jeho přírodní zdroje;
- zadruhé, na základě dohody uzavřené napadeným rozhodnutím bude Unie subvencovat marockou infrastrukturu na okupovaném saharwinském území, aby tu Marocké království mohlo trvale usídlovat svoje civilní obyvatelstvo a ozbrojené síly;
- zatřetí, použitím výrazů „lid Západní Sahary“ a „dotčené obyvatelstvo“ napadené rozhodnutí schvaluje protiprávní přesídlování marockých kolonistů na okupované saharwinské území.
11. Jedenáctý žalobní důvod vychází z porušení povinností Unie vyplývajících z právní úpravy mezinárodní odpovědnosti, jelikož uzavřením mezinárodní dohody s Marockým královstvím, která se vztahuje na Západní Saharu, napadené rozhodnutí schvaluje závažná porušení mezinárodního práva, kterých se dopouští marocké okupační síly proti lidu Sahrawi, a poskytuje pomoc a podporu při zachování situace vyvolané těmito porušeními.

Žaloba podaná dne 12. června 2019 — Front Polisario v. Rada**(Věc T-356/19)**

(2019/C 270/36)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobce: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et du Rio de oro (Front Polisario) (zástupce: G. Devers, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil jeho žalobu na neplatnost za přípustnou;
- rozhodl o zrušení napadeného nařízení;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby proti nařízení Rady (EU) č. 2019/440 ze dne 29. listopadu 2018 o přidělení rybolovných práv podle Dohody mezi Evropskou unií a Marockým královstvím o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu a prováděcího protokolu k této dohodě (Úř. věst. 2019, L 77, s. 1) předkládá žalobce jeden žalobní důvod vycházející z chybějícího právního základu uvedeného nařízení z důvodu protiprávnosti rozhodnutí 2019/441.

Tento žalobní důvod sestává z jedenácti částí, které jsou v podstatě totožné se žalobními důvody předloženými ve věci T-344/19, Front Polisario v. Rada.

Žaloba podaná dne 13. června 2019 — Groupe Canal + v. Komise**(Věc T-358/19)**

(2019/C 270/37)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Groupe Canal + (Issy-les-Moulineaux, Francie) (zástupci: P. Wilhelm, P. Gassenbach a O. de Juvigny, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou;
- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 7. března 2019 ve věci AT.40023, pokud jde o francouzský trh a stávající či budoucí smlouvy společnosti Groupe Canal +, na základě článku 263 SFEU;
- uložil Komisi náhradu veškerých nákladů řízení vynaložených společnostmi Groupe Canal +.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že Komise zneužila pravomoc v rozsahu, v němž závazky, které prohlásila za závazné za účelem ukončení geo-blockingu (zeměpisného blokování) v odvětví kinematografie, jsou v rozporu s legislativními reformami, které nedávno přijal evropský normotvůrce.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že Komise zjevně nesprávně posoudila čl. 101 odst. 1 SFEU, neboť měla za to, že závazky navrhované společnostmi NBCUniversal, Sony Pictures, Warner Bros a Sky nemají vliv na kulturní rozmanitost a obecně na financování a užívání filmů v Evropském hospodářském prostoru.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení zásady proporcionality v rozsahu, v němž Komise prohlásila za závazné závazky, které jsou zjevně nepřiměřené vzneseným obavám z narušení hospodářské soutěže a jsou v rozporu se zájmy třetích osob.

Žaloba podaná dne 19. června 2019 — Camerin v. Komise

(Věc T-367/19)

(2019/C 270/38)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Laure Camerin (Bastia, Francie) (zástupkyně: M. Casado García-Hirschfeld, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou;
- v důsledku toho částečně zrušil napadené rozhodnutí;

- nařídil náhradu morální újmy, která byla způsobena souborem aktů a jednání Úřadu pro správu a vyplácení individuálních nároků (dále jen „PMO“), jež musí být předmětem celkového posouzení, a kterou žalobkyně odhaduje ex aequo et bono na částku 50 000 eur;
- uložil Evropské komisi náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby proti rozhodnutí PMO ohledně výkonu exekuce nařízené belgickým soudem v rozsahu, v němž si PMO vyhrazuje právo opět odečíst částku 3 839,60 eur ze splatných důchodů žalobkyně, uplatňuje žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení článků 1 a 25 Listiny základních práv Evropské unie, z porušení článku 6 přílohy VIII služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“) a z existence nesprávného posouzení. Žalobkyně má v tomto ohledu za to, že neexistuje žádné odůvodnění ani právní základ, které by odůvodnily rozhodnutí PMO pokračovat v zabavení více než tvou třetin jejího důchodu.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení zásady legality a právní jistoty. Žalobkyně je toho názoru, že služební řád je „lex specialis“, který má přednost před veškerým vnitrostátním právem: v oblasti životního minima tak existují podstatná ustanovení služebního řádu, která se odchyľují od obecného pracovního práva Unie i od vnitrostátního pracovního práva.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení zásady řádné správy a povinnosti náležitě péče v rozsahu, v němž nebylo poskytnuto žádné odůvodnění skutečností nebo důkazů, které by mohly odůvodnit přijetí rozhodnutí PMO vyhradit si právo opět odečíst částku 3 839,60 eur ze splatných důchodů žalobkyně.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení zásady rovnosti a zákazu diskriminace zejména v rozsahu, v němž — vycházíme-li z výkladu poskytnutého PMO — životní minimum závisí na zemi, ve které měl úředník bydliště.

Žalobkyně se rovněž domáhá náhrady morální újmy, která jí byla způsobena pochybeními, kterých se PMO dopustil a která jí neumožňují žít důstojně.

Žaloba podaná dne 18. června 2019 — Datenlotsen Informationssysteme v. Komise

(Věc T-368/19)

(2019/C 270/39)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Datenlotsen Informationssysteme GmbH (Hamburk, Německo) (zástupce: T. Lübbig, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že žalovaná porušila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 108 SFEU, když opomněla ukončit formální vyšetřovací řízení ve věci SA.34402 (2015/C ex 2012/NN) rozhodnutím v přiměřené lhůtě v souladu s čl. 108 odst. 2 SFEU, příp. v souladu s čl. 9 odst. 1 nařízení 2015/1589 ⁽¹⁾;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně následující žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článku 108 SFEU z důvodu neukončení formálního vyšetřovacího řízení
  - V rámci prvního žalobního důvodu je namítáno, že délka řízení v trvání déle než sedmi let musí být považována za nepřiměřenou. Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že vzhledem k rozsáhlému stavu zjištěných skutečností a malému rozsahu otevřených otázek již mělo být vydáno rozhodnutí. Brzké rozhodnutí je navíc nezbytné z důvodu naléhavé potřeby.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení práva na přiměřenou délku řízení jakožto součásti práva na řádnou správu podle článku 41 Listiny základních práv Evropské unie
  - V rámci druhého žalobního důvodu jsou uváděny argumenty, které jsou v podstatě totožné s argumenty uplatněnými v rámci prvního žalobního důvodu nebo jsou jim podobné.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení článku 41 Listiny základních práv Evropské unie ve spojení s jejím článkem 20
  - V rámci třetího žalobního důvodu je předně namítáno, že žalovaná v důsledku různých zdržovacích opatření porušila Kodex osvědčených postupů pro řízení ve věcech kontroly státní podpory.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení práva na odůvodnění jakožto součásti práva na účinnou právní ochranu podle článku 47 a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie
  - V rámci čtvrtého žalobního důvodu je namítáno, že žalovaná nebyla oprávněna obecně se odvolávat na nezbytnost dalších setření, nýbrž to měla podrobným a srozumitelným způsobem doložit.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 248, 24.9.2015, s. 9).

Žaloba podaná dne 20. června 2019 — Pisoni v. Parlament**(Věc T-375/19)**

(2019/C 270/40)

*Jednací jazyk: italština***Účastníci řízení***Žalobce:* Ferruccio Pisoni (Trento, Itálie) (zástupce: M. Paniz, advokát)*Žalovaný:* Evropský parlament**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil sdělení generálního ředitelství financí Evropského parlamentu, které provedlo rozhodnutí Předsednictva Poslanecké sněmovny č. 14/2018 ze dne 12. července 2018 a rozhodnutí Rady předsednictva Senátu republiky č. 6/2018, a každopádně,
- zrušil nové vyměření a nový výpočet doživotního příspěvku vypláceného Evropským parlamentem;
- v důsledku toho rozhodl, že žalobce má právo na zachování doživotního příspěvku vypláceného Evropským parlamentem ve výši podle právní úpravy platné před rozhodnutím Předsednictva Poslanecké sněmovny č. 14/2018 a rozhodnutím Rady předsednictva Senátu republiky č. 6/2018, a že Evropský parlament má povinnost vyplatit žalobci veškeré neoprávněné sražené částky, navýšené o měnovou inflaci a zákonné úroky ode dne srážky až do zaplacení, jakož i
- uložil Evropskému parlamentu povinnost vyhovět rozsudku a neprodleně obnovit doživotní příspěvek v původní výši, jakož i nahradit veškerou újmu, pokud a v rozsahu, v němž žalobci náleží;
- v každém případě: nařídil úplnou náhradu nákladů, odměn advokátů včetně DPH, příspěvků na sociální zabezpečení pro advokáty a paušální náhrady.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou totožné se žalobními důvody a argumenty dovolávanými ve věci T-345/19, Santini v. Parlament.

Žaloba podaná dne 21. června 2019 — Topcart v. EUIPO — Carl International (TC CARL)**(Věc T-377/19)**

(2019/C 270/41)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Topcart GmbH (Wiesbaden, Německo) (zástupce: M. Gail, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Carl International (Limonest, Francie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: žalobkyně

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie TC CARL — přihláška č. 14 957 542

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 2. dubna 2019, ve věci R 1826/2018-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 60 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 21. června 2019 — Topcart v. EUIPO — Carl International (TC CARL)

(Věc T-378/19)

(2019/C 270/42)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Topcart GmbH (Wiesbaden, Německo) (zástupce: M. Gail, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Carl International (Limonest, Francie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie TC CARL — Přihláška č. 15 048 556

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 2. dubna 2019 ve věci R 1617/2018-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 60 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení 2017/1001;

Žaloba podaná dne 21. června 2019 — Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation v. EUIPO (Serviceplan)

(Věc T-379/19)

(2019/C 270/43)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation GmbH & Co KG (Mnichov, Německo) (zástupci: B. Koch a P. Schmitz, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „Serviceplan“ — Přihláška č. 15 234 669

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 18. března 2019 ve věci R 1424/2018-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí v části, ve které se odvolání zamítá;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Porušení čl. 94 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

**Žaloba podaná dne 21. června 2019 — Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation v. EUIPO
(Serviceplan Solutions)**

(Věc T-380/19)

(2019/C 270/44)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation GmbH & Co KG (Mnichov, Německo) (zástupci: B. Koch a P. Schmitz, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Serviceplan Solutions — přihláška č. 15 244 742

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 25. března 2019, ve věci R 1427/2018-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil v rozsahu, v němž bylo zamítnuto odvolání;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
  - Porušení čl. 94 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.
-

Žaloba podaná dne 21. června 2019 — adp Gauselmann v. EUIPO — Gameloft (City Mania)**(Věc T-381/19)**

(2019/C 270/45)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: adp Gauselmann GmbH (Lübbecke, Německo) (zástupkyně: P. Koch Moreno, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Gameloft SE (Paříž, Francie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie City Mania — Přihláška č. 15 936 339

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 11. dubna 2019 ve věci R 976/2018-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobní důvod opodstatněným a napadené rozhodnutí zrušil, prohlásil neexistenci nebezpečí změny mezi kolidujícími ochrannými známkami a v souladu s tím nařídil zamítnutí přihlašované ochranné známky v plném rozsahu;
- uložil EUIPO a protistraně, vstoupí-li do řízení před Tribunálem, náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení 2017/1001.
-

Žaloba podaná dne 25. června 2019 — Turk Hava Yollari v. EUIPO — Sky (skylife)**(Věc T-382/19)**

(2019/C 270/46)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Turk Hava Yollari AO (Istanbul, Turecko) (zástupkyně: R. Almaraz Palmero, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Sky Ltd (Isleworth, Spojené království)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: Žalobkyně v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie ve vztahu k slovní ochranné známce skylife — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie č. 898 322

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 23. dubna 2019, ve věci R 880/2018-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- uložil EUIPO prohlásit za platné sporné mezinárodní označení č. 898 322 pro všechno zboží a služby zapsané ve třídě 39 a 41;
- uložil EUIPO a další účastníci řízení, společnosti Sky Limited, náhradu nákladů řízení před Tribunálem, včetně nákladů vynaložených v řízení před čtvrtým odvolacím senátem.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 60 odst. 1 písm. a), ve spojení s čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. nařízení 2017/1001;
  - Porušení článku 94 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001.
-

Žaloba podaná dne 21. června 2019 — CI a další v. Parlament a Rada**(Věc T-383/19)**

(2019/C 270/47)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobci:* CI, CJ, CK, CL a CN (zástupce: J. Fouchet, advokát)*Žalovaní:* Evropský parlament a Rada Evropské unie**Návrhová žádání**

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- zrušil nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/592 ze dne 10. dubna 2019, kterým se mění nařízení (EU) 2018/1806, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni, v souvislosti s vystoupením Spojeného království z Unie;
- uložil Radě Evropské unie a Evropskému parlamentu náhradu veškerých nákladů řízení, včetně odměny advokáta ve výši 5000 eur.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby vznášejí žalobci tři žalobní důvody.

1. První důvody vychází z porušení práv nabytých na základě postavení občana Evropské unie nařízením (EU) č. 2019/592.

Žalobci mají zaprvé za to, že Parlament a Rada porušily jejich právo na soukromý a rodinný život v rozsahu, v němž již více než jedenáct let žili v jiném členském státě Evropské unie, a to ve státě, k němuž mají úzkou vazbu: někteří z jejich partnerů či dětí jsou státními příslušníky jiného členského státu nebo v něm vlastní nemovitost.

Zadruhé mají žalobci za to, že napadené nařízení porušuje zásadu rovnosti, jelikož uznává zánik práv vyplývajících z jejich postavení občanů Evropské unie, aniž by rozlišovalo mezi občany podléhajícími pravidlu zániku volebního práva po patnácti letech pobytu mimo Spojené království a ostatními občany.

2. Druhý důvod vychází z porušení napadeným nařízením statutu Gibraltarů, neboť odkaz na Gibraltar jako na „kolonii britské koruny“ nutně vede k napětí ve vztazích mezi Španělskem a Spojeným královstvím a škodí obyvatelům Gibraltarů.
  3. Třetí důvod vychází z porušení nařízením 2018/1240 vízové výjimky pro britské občany, protože žalobci musí žádat o cestovní povolení ETIAS a existuje tedy možnost, že jim povolení bude odepráno.
-

Žaloba podaná dne 25. června 2019 — Mazzone v. Parlament**(Věc T-385/19)**

(2019/C 270/48)

*Jednací jazyk: italština***Účastníci řízení***Žalobce:* Antonio Mazzone (Neapol, Itálie) (zástupce: M. Paniz, advokát)*Žalovaný:* Evropský parlament**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil sdělení generálního ředitelství financí Evropského parlamentu, které provedlo rozhodnutí Předsednictva Poslanecké sněmovny č. 14/2018 ze dne 12. července 2018 a rozhodnutí Rady předsednictva Senátu republiky č. 6/2018, a každopádně
- zrušil nové vyměření a nový výpočet doživotního příspěvku vypláceného Evropským parlamentem;
- v důsledku toho rozhodl, že žalobce má právo na zachování dotčeného doživotního příspěvku ve výši podle právní úpravy platné před rozhodnutím Předsednictva Poslanecké sněmovny č. 14/2018 a rozhodnutím Rady předsednictva Senátu republiky č. 6/2018, a že Evropský parlament má povinnost vyplácet žalobci veškeré neoprávněně sražené částky, navýšené o měnovou inflaci a zákonné úroky ode dne srážky až do zaplacení, jakož i
- uložil Evropskému parlamentu povinnost vyhovět rozsudku a neprodleně obnovit doživotní příspěvek v původní výši, jakož i nahradit veškerou újmu, pokud a v rozsahu, v němž žalobci náleží;
- v každém případě: nařídil úplnou náhradu nákladů, odměn advokátů včetně DPH, příspěvků placených advokáty a paušální náhrady.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné s žalobními důvody a hlavními argumenty dovolávanými ve věci T-345/19, Santini v. Parlament.

Žaloba podaná dne 28. června 2019 — Puigdemont i Casamajó a Comín i Oliveres v. Parlament**(Věc T-388/19)**

(2019/C 270/49)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Carles Puigdemont i Casamajó (Waterloo, Belgie) a Antoni Comín i Oliveres (Waterloo, Belgie) (zástupci: P. Bekaert, advokát, B. Emmerson QC, G. Boye a S. Bekaert, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Parlamentu, kterým byl žalobcům odmítnut vstup na zvláštní recepci pořádanou pro zvolené členy Parlamentu a pokyn předsedy Parlamentu ze dne 29. května 2019, kterým jim bylo zabráněno v podání písemného prohlášení, jak vyžaduje čl. 3 odst. 2 jednacího řádu Parlamentu;
- zrušil rozhodnutí Parlamentu potvrzené dopisem předsedy Parlamentu bez právního základu ze dne 27. června 2019 nevíť na vědomí výsledky voleb do Evropského parlamentu ze dne 26. května 2019, které Španělsko oficiálně vyhlásilo a následné rozhodnutí o vzetí na vědomí jiného a nekompletního seznamu zvolených členů, na němž však žalobci nebyli uvedeni, který španělské orgány sdělily dne 17. června 2019;
- zrušil rozhodnutí Parlamentu považovat sdělení španělské volební komise ze dne 20. června 2019 jako zbavující účinku prohlášení žalobců jakožto zvolených členů Parlamentu, což představuje nezákonné prohlášení o uvolněném mandátu, čímž Parlament porušil článek 13 volebního aktu z roku 1976;
- zrušil rozhodnutí Parlamentu potvrzené dopisem předsedy Parlamentu bez právního základu ze dne 27. června 2019, kterým se podle čl. 3 odst. 2 jednacího řádu odmítá zajistit právo žalobců zasednout v Parlamentu a jeho orgánech a požívat všech práv, která jsou s tím spojena od data jeho prvního zasedání až do vydání rozhodnutí ve sporech předložených Parlamentu a španělským justičním orgánům;
- zrušil rozhodnutí předsedy Parlamentu potvrzené dopisem bez právního základu ze dne 27. června 2019, kterým bylo žalobcům na základě článku 8 jednacího řádu odmítnuto potvrzení výsad a imunit podle článku 9 protokolu (č. 7) o výsadách a imunitách Evropské unie;
- uložil žalovanému jednak náhradu nákladů řízení a v souladu s článkem 340 druhým pododstavcem SFEU náhradu způsobené škody: ušlou měsíční odměnu přiznanou členům Evropského parlamentu a jedno symbolické euro jako morální újmu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že rozhodnutí Parlamentu, kterým byl žalobcům odmítnut vstup na zvláštní recepci pořádanou pro zvolené členy Parlamentu a pokyn předsedy Parlamentu ze dne 29. května 2019 porušují články 20, 21 a čl. 39 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“)

2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že rozhodnutí Parlamentu nevzít na vědomí výsledky voleb do Evropského parlamentu ze dne 26. května 2019, které Španělsko oficiálně vyhlásilo a následné rozhodnutí o vzetí na vědomí jiného a nekompletního seznamu zvolených členů, na němž však žalobci nebyli uvedeni, který španělské orgány sdělily dne 17. června 2019, porušuje s článkem 12 volebního aktu z roku 1976 a čl. 3 odst. 2 rozhodnutí Evropské rady 2018/937 ⁽¹⁾ ve spojení s čl. 39 odst. 2 Listiny, čl. 10 odst. 1 a 2 SEU, čl. 14 odst. 2 a 3 SEU a čl. 1 odst. 3 volebního aktu z roku 1976.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že rozhodnutí Parlamentu považovat sdělení španělské volební komise ze dne 20. června 2019 jako zbavující účinku prohlášení žalobců jakožto zvolených členů Parlamentu, což představuje nezákonné prohlášení o uvolnění mandátu, čímž Parlament porušil článek 13 volebního aktu z roku 1976, porušuje čl. 6 odst. 2 a články 8 a 13 volebního aktu z roku 1976 ve spojení s čl. 39 odst. 2 Listiny, čl. 10 odst. 1 a 2 SEU, čl. 14 odst. 2 a 3 SEU a čl. 1 odst. 3 volebního aktu z roku 1976.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že rozhodnutí Parlamentu, kterým se podle čl. 3 odst. 2 jednacího řádu odmítá zajistit právo žalobců zasednout v Parlamentu a jeho orgánech a požívat všech práv, která jsou s tím spojena od data jeho prvního zasedání až do vydání rozhodnutí ve sporech předložených Parlamentu a španělským justičním orgánům porušuje čl. 3 odst. 2 jednacího řádu Evropského parlamentu a čl. 5 odst. 1 a článek 12 volebního aktu z roku 1976 ve spojení s čl. 39 odst. 2 Listiny, čl. 10 odst. 1 a 2 SEU, čl. 14 odst. 2 a 3 SEU a čl. 1 odst. 3 volebního aktu z roku 1976.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že rozhodnutí předsedy Parlamentu, kterým bylo žalobcům na základě článku 8 jednacího řádu odmítnuto potvrzení výsad a imunit podle článku 9 protokolu (č. 7) o výsadách a imunitách Evropské unie porušuje čl. 5 odst. 2 jednacího řádu Evropského parlamentu, čl. 6 odst. 2 volebního aktu z roku 1976 a článek 9 uvedeného protokolu ve spojení s čl. 39 odst. 2 Listiny, čl. 10 odst. 1 a 2 SEU, čl. 14 odst. 2 a 3 SEU a čl. 1 odst. 3 aktu o volbě zastupitelů v Evropském parlamentu z roku 1976.

(¹) Rozhodnutí Evropské rady (EU) 2018/937 ze dne 28. června 2018, kterým se stanoví složení Evropského parlamentu (Úř. věst. L 165I, 2.7.2018, s. 1).

Žaloba podaná dne 27. června 2019 — Coppo Gavazzi v. Parlament

(Věc T-389/19)

(2019/C 270/50)

Jednací jazyk: italsština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Maria Teresa Coppo Gavazzi (Milán, Itálie) (zástupce: M. Merola, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— prohlásil za neplatný nebo v plném rozsahu zrušil akt, kterým byla žalobkyně informována prostřednictvím napadeného oznámení, v němž Evropský parlament znovu stanovil důchodové nároky související s ukončením činnosti a nařídil navrácení částky vyplacené na základě předchozího výpočtu důchodových nároků;

- uložil Evropskému parlamentu povinnost k navrácení všech bezdůvodně stržených částek, navýšených o zákonné úroky od data srážky, a uložil Evropskému parlamentu povinnost vyhovět rozsudku, jenž bude vydán, a přijmout veškeré kroky, akty nebo opatření nezbytné k zajištění okamžitého a úplného obnovení původně stanovených důchodových nároků;
- uložil Evropskému parlamentu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti aktu, kterým Evropský parlament znovu stanovil důchodové nároky související s ukončením činnosti žalobkyně v důsledku nabytí platnosti dne 1. ledna 2019 usnesení předsednictva poslanecké sněmovny č. 14/2018 (Itálie) a nařídil navrácení částky vyplacené na základě předchozího výpočtu.

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nedostatku pravomoci autora aktu, porušení podstatných náležitostí a z toho plynoucího porušení článku 41 Listiny základních práv.
  - V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že oznámení Evropského parlamentu je protiprávní, jelikož je stíženo závažnými vadami a zjevným opomenutím zejména procesního charakteru, konkrétně že rozhodnutí bylo přijato Generálním ředitelstvím pro finance, a nikoli předsednictvem evropského parlamentu, jak je stanoveno v čl. 11a odst. 6 a čl. 25 odst. 3 jednacího řádu Evropského parlamentu. Oznámení neuvádí žádné důvody, proč bylo přijato a které by vedly k automatickému použití italského usnesení.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z nedostatku právního základu napadeného aktu a právního omylu při výkladu článku 75 Prováděcích opatření ke statutu poslanců Evropského parlamentu.
  - V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že napadený akt nesprávně uvádí jako právní základ přílohu III Pravidel pro poskytování náhrad a příspěvků poslancům Evropského parlamentu (pravidla FID) a článek 75 Prováděcích opatření ke statutu poslanců (MAS). Důchodový systém stanovený v pravidlech FID pozbyl platnosti dne 14. července 2009 vstupem v platnost statutu europoslanců. Pokud jde o článek 75 MAS, který odkazuje na přílohu III pravidel FID, tento článek neopravňuje Evropský parlament k přijetí takových opatření, jako je napadený akt.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že napadené oznámení zjevně porušuje právní výhradu stanovenou v čl. 75 odst. 2 MAS, který výslovně odkazuje na podmínky stanovené vnitrostátními právními předpisy, což vylučuje relevanci interních usnesení poslanecké sněmovny některého členského státu.
  - V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že změny stanovené v usnesení předsednictva poslanecké sněmovny č. 14/2018 nebyly přijaty na základně státního zákona, ale prostřednictvím pouhého usnesení předsednictva poslanecké sněmovny.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející ze zjevného porušení obecných zásad unijního práva, zejména zásady právní jistoty, legitimního očekávání, ochrany nabytých práv a zásady rovnosti.
  - V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že napadené usnesení vážně narušuje očekávání bývalých poslanců ohledně nedotknutelnosti již nabytých práv, jakož i očekávání vzniklé na základě právního rámce platného v době výkonu jejich mandátu. Navíc se jeví, že podstatné snížení finančních částek, na které měli bývalí poslanci nárok na základě dříve platné právní úpravy, není podepřeno žádným vhodným normativním důvodem ani žádným naléhavým důvodem, jak je vyžadováno v judikatuře Soudního dvora a Evropského soudu pro lidská práva.

Žaloba podaná dne 27. června 2019 — Muscardini v. Parlament**(Věc T-390/19)**

(2019/C 270/51)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Cristiana Muscardini (Milán, Itálie) (zástupce: M. Merola, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil za neexistující nebo v plném rozsahu zrušil opatření, na základě něhož byla žalobkyně informována prostřednictvím napadeného sdělení, že Evropský parlament nově vyměřil nároky na důchod za ukončenou činnost a nařídil vrácení částky vyplacené na základě předchozího vyměření důchodu;
- nařídil Evropskému parlamentu, aby vrátil všechny neoprávněně sražené částky, které budou navýšeny o zákonné úroky ode dne srážky do dne zaplacení a aby Evropskému parlamentu uložil vyhovět rozsudku a aby přijal veškeré iniciativy, akty či opatření, které jsou nezbytné k zajištění okamžitého a úplného obnovení vyplácení důchodu v původní výši;
- uložil Evropskému parlamentu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné s žalobními důvody a hlavními argumenty dovolávanými ve věci T-389/19, Coppo Gavazzi v. Parlament.

Žaloba podaná dne 27. června 2019 — Vinci v. Parlament**(Věc T-391/19)**

(2019/C 270/52)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobce: Luigi Vinci (Milán, Itálie) (zástupce: M. Merola, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil za neexistující nebo v plném rozsahu zrušil opatření, na základě něhož byl žalobce informován prostřednictvím napadeného sdělení, že Evropský parlament nově vyměřil nároky na důchod za ukončenou činnost a nařídil vrácení částky vyplacené na základě předchozího vyměření důchodu;

- nařídil Evropskému parlamentu, aby vrátil všechny neoprávněně sražené částky, které budou navýšeny o zákonné úroky ode dne srážky do dne zaplacení a aby Evropskému parlamentu uložil vyhovět rozsudku a aby přijal veškeré iniciativy, akty či opatření, které jsou nezbytné k zajištění okamžitého a úplného obnovení vyplácení důchodu v původní výši;
- uložil Evropskému parlamentu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné s žalobními důvody a hlavními argumenty dovolávanými ve věci T-389/19, Coppo Gavazzi v. Parlament.

Žaloba podaná dne 27. června 2019 — Mantovani v. Parlament

(Věc T-392/19)

(2019/C 270/53)

Jednací jazyk: itaština

Účastníci řízení

Žalobce: Agostino Mantovani (Brescia, Itálie) (zástupce: M. Merola, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil za neexistující nebo v plném rozsahu zrušil opatření, na základě něhož byl žalobce informován prostřednictvím napadeného sdělení, že Evropský parlament nově vyměřil nároky na důchod za ukončenou činnost a nařídil vrácení částky vyplacené na základě předchozího vyměření důchodu;
- nařídil Evropskému parlamentu, aby vrátil všechny neoprávněně sražené částky, které budou navýšeny o zákonné úroky ode dne srážky do dne zaplacení a aby Evropskému parlamentu uložil vyhovět rozsudku a aby přijal veškeré iniciativy, akty či opatření, které jsou nezbytné k zajištění okamžitého a úplného obnovení vyplácení důchodu v původní výši;
- uložil Evropskému parlamentu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné jako žalobní důvody a hlavní argumenty dovolávané ve věci T-389/19, Coppo Gavazzi v. Parlament.

Žaloba podaná dne 28. června 2018 — Iccrea Banca v. SRB

(Věc T-400/19)

(2019/C 270/54)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo (Řím, Itálie) (zástupci: P. Messina, F. Isgrò a A. Dentoni Litta advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- A) — zrušil rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí SRB/ES/SRF/2019/10 ze dne 16. dubna 2019 a případně přílohy tohoto rozhodnutí, jakož i veškerá další rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí, byť jsou neznámá, na základě kterých Banca d'Italia přijala rozhodnutí č. 0543938/19 ze dne 24. dubna 2019 a č. 0733800/19 ze dne 7. června 2019;
- uložil uhrazení náhrady škody Iccrea Banca, kterou jí způsobil Jednotný výbor pro řešení krizí při výkonu svého úkolu stanovení příspěvků dlužných žalobkyní, a která spočívá v nadměrných platbách, které jí byly uloženy.
- B) Podpůrně:
- prohlásil, že čl. 5 odst. 1 písm. a) a f) nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 2015/63 ze dne 21. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o příspěvky předem do mechanismů financování k řešení krizí⁽¹⁾, je neplatný z důvodu porušení základních zásad práva Společenství, zvláště zásad rovného zacházení, zákazu diskriminace a proporcionality, jak jsou zakotveny v článku 2 SEU a vyloženy Soudním dvorem Evropské unie.
- C) V každém případě uložil Jednotnému výboru pro řešení krizí náhradu nákladu řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žaloba je namířena proti rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí SRB/ES/SRF/2019/10 ze dne 16. dubna 2019 a přílohám tohoto rozhodnutí, jakož i veškerým dalším rozhodnutím Jednotného výboru pro řešení krizí, byť jsou neznámá, na základě kterých byly určeny příspěvky dlužné žalobkyní podle nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 2015/63 ze dne 21. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o příspěvky předem do mechanismů financování k řešení krizí.

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nedostatečného šetření, nesprávného posouzení skutkového stavu, porušení a nesprávného použití čl. 5 [odst. 1] písm. a) nařízení 2015/63, jakož i porušení zásad zákazu diskriminace a řádné správy.
  - Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že Jednotný výbor pro řešení krizí nesprávně použil čl. 5 [odst. 1] písm. a) nařízení 2015/63 při výpočtu příspěvků dlužných žalobkyní, jelikož nezohlednil závazky uvnitř skupiny.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z nedostatečného šetření, nesprávného posouzení skutkového stavu, porušení a nesprávného použití čl. 5 [odst. 1] písm. f) nařízení 2015/63, jakož i porušení zásad zákazu diskriminace a řádné správy.
  - Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že Jednotný výbor pro řešení krizí nesprávně použil čl. 5 [odst. 1] písm. f) nařízení 2015/63 tím, že vytvořil situaci dvojího započítávání.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z protiprávního jednání orgánu Evropské unie, které zakládá mimosmluvní odpovědnost podle článku 268 SFEÚ.
  - Žalobkyně v tomto ohledu uvádí, že jednání Jednotného výboru pro řešení krizí zahrnuje všechny předpoklady, které evropská judikatura požaduje pro nároky na náhradu škody, a to protiprávnost přičitatelnou orgánu, skutečnou existenci škody a existenci příčinné souvislosti mezi údajným jednáním a tvrzenou škodou.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející podpůrně a incidenčně z porušení zásad efektivity, rovnocennosti a rovného zacházení a z toho plynoucí nepoužitelnosti nařízení č. 2015/63.
  - V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že jakýkoli rozpor mezi uvedeným nařízením a situací žalobkyně porušuje uvedené zásady, neboť subjektům nacházejícím se ve stejné skutkové situaci jako Iccrea by byly sníženy příspěvky, což by vedlo k protiprávnímu zhoršování postavení žalobkyně s důsledkem, že s podobnými situacemi by se zacházelo odlišně.

(¹) Úř. věst. 2015, L 11, s. 44.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
L-2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS